

SUNTEM PESTE UN MILION PATRU SUTE DE MII !

OMENIA

Revista trimestrială a FEDERAȚIEI NAȚIONALE "OMENIA"
a Caselor de Ajutor Reciproc ale Pensionarilor din România

Anul 9 nr. 3 (35)

www.fn-omenia.ro; www.omeniatv.ro

Septembrie 2017

Sursa: Wikimedia Commons

**DISCRIMINAREA
nu are vârstă
- seniorii, printre
cei mai afectați!**

pag. 13-15

**1 OCTOMBRIE,
Ziua Internațională
a Persoanelor Vârstnice,
moment de sărbătoare
și de unitate**

pag. 1-3

LA MULȚI ANI!

Federația Națională "OMENIA"
a C.A.R.P.-urilor din România,
membră a Platformei AGE Europe

1 Octombrie, Ziua Internațională a Persoanelor Vârstnice, moment de sărbătoare și de unitate / October 1st - The International Day of Older Persons, a moment of celebration and unity..... 1-3

Portugalia găzduiește Conferința Națiunilor Unite privind îmbătrânirea / Portugal hosts United Nations Conference on Ageing4

Bismarck a avut intenții mai bune /Bismarck had better intentions 5

„Viața mea este legată iremediabil de publicul meu” / My life is my audience 6-8

Avem nevoie de tradiții? Sau despre o gâlceavă a bătrânilor cu tinerii / Do we need traditions? About a fight between elderly and young people..... 9-12

Discriminarea nu are vârstă - seniorii printre cei mai afectați! / Discrimination has no age – senior people are among the most affected..... 13-15

Dialogul social în România - generalități și reglementări / Social dialogue in Romania – general aspects and regulations..... 16-17

Uniunea Europeană, un vis împlinit / The European Union, a dream fulfilled 18-20

Pilonul European al Drepturilor Sociale - drepturi noi pentru cetățenii Uniunii Europene / The European Pillar of Social Rights – new rights for European Union citizens 21-22

Regina Maria, arma secretă a României Mari / Queen Mary, the secret weapon of Greater Romania 23-24

Ziua Limbii Române, sărbătoarea unei istorii milenare /Romanian Language Day, the celebration of a millennial history..... 25-29

Bune practici privind serviciile sociale în Europa / Good practices regarding social services in Europe 30-31

Bolile vârstei a treia - adenomul de prostată / Third age health problems - Prostate adenoma 32-34

Atenție la escrocheriile din ușă în ușă / Beware of door-to-door scams 35

Răspundem întrebărilor dumneavoastră / We answer your questions 36

De la C.A.R.P.-uri adunate / Gathered from our members 37-39

Enciclopedia înțelepților / Philosopher's encyclopedia 40

LA MULȚI ANI, SENIORI!

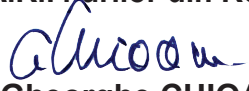

1 OCTOMBRIE, Ziua Internațională a Persoanelor Vârstnice, moment de sărbătoare și de unitate

Dragi seniori,

Acum, în prag de toamnă, pe 1 octombrie, sărbătorim Ziua Internațională a Persoanelor Vârstnice, o dovadă sinceră de respect și prețuire pe care țările lumii o datorează persoanelor vârstnice, și pe care o datorăm și noi celor peste 1.400.000 de membri care fac parte din federația noastră, cea mai puternică voce care militează pentru drepturile lor. Pentru cei peste cinci milioane de pensionari ai țării, anii de greutate pe care i-au traversat în toată această perioadă post-decembristă nu pot fi șterși peste noap-

te prin aceste majorări ale pensiilor. Și dacă ar fi doar astea... Se impune o re-gândire a întregului sistem de protecție socială a vârstnicilor, a incluziunii sociale a acestora, a redefinirii priorităților. Vă urez tuturor, în numele Comitetului Director al Federației Naționale "OMENIA", un sincer „La mulți ani!” sănătate, fericire, viață lungă și unitate în acțiune.

Președintele
Federației Naționale "OMENIA"
a C.A.R.P.urilor din România
Inginer
Gheorghe CHIOARU

Organizația Națiunilor Unite (ONU) a stabilit, în cadrul sesiunii din februarie 1991, ca ziua de 1 octombrie să fie sărbătorită drept „Ziua Internațională a Persoanelor Vârstnice”. La 16 decembrie 1991, Adunarea Generală a ONU a adoptat, prin rezoluția Nr. 45/106, „Principiile Națiunilor Unite pentru persoanele în vârstă destinate a le permite să trăiască mai bine în anii câștigați”, iar transpunerea în concret a acestor prevederi au ca scop îmbunătățirea calității vieții persoanelor vârstnice. Cum sărbătoresc vârstnicii această zi, ce așteptări au de la autorități și cum putem face ca grija față de seniori să nu țină doar o zi, dar și despre multe altele am încercat să aflăm de la membrii noștri printr-un interesant vox populi.

B.G., pensionar, București - Ziua de 1 Octombrie, Ziua Internațională a Persoanelor Vârstnice ar trebui să fie un prilej de bucurie pentru cei care au muncit o viață și acum se ocupă de nepoți. Sunt membru la casa de ajutor reciproc a pensionarilor de 23 de ani. Din anul 2003 pensionarii membri au beneficiat de prevederile legale privind ajutarea pecuniară a vârstnicilor cu acest prilej, dar din anul 2015 se pare că guvernarea P.S.D. ne tratează discreționar și dă bani cu dedicație numai vârstnicilor din organizațiile lor.

D.M., pensionar, Ilfov – Am aflat de sărbătoarea noastră, Ziua de 1 Octombrie, Ziua Internațională a Vârstnicilor la Asociația Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „OMENIA” unde, de 5 ani, particip cu mare plăcere la spectacolele desfășurate cu acest prilej. Doi ani am participat și la pelerinaje la mănăstiri din județul Vâlcea și la mănăstirea Dervent în Dobrogea. Mulțumesc pe această cale conducerii Asociației C.A.R.P. „OMENIA” București.

C.A., pensionar, București – De câțiva ani am fost implicată în organizarea activităților

dedicate Zilei Internaționale a Vârstnicilor aici în București la Asociația C.A.R.P. „OMENIA”, în cadrul Centrului de zi. Acum șapte ani participam la astfel de evenimente la Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor din Tulcea. Mă bucură foarte mult că la fiecare am găsit un cuvânt bun, un ajutor la momentul potrivit, iar în ultimii ani și prieteni de suflet în asistentele sociale de la Centrul de Zi „OMENIA”. La mulți ani tuturor pensionarilor!

1 Octombrie

„ Vârsta nu înseamnă cât de bătrân ești, ci cât de bătrân te simți. ”

Gabriel García Márquez

Ziua Internațională a Persoanelor Vârstnice

D.D., pensionară, Călărași – Despre această zi, să fiu sinceră, am aflat din revista “OMENIA” acum trei ani. Cu câteva zile înainte de 1 Octombrie am primit și pungi cu cadouri pentru bunici și nepoți. Am fost duși și în excursie cu autocarul de Sf. Maria Mică. A fost mare bucurie aici la Tămădău. Cineva se gândește și la noi.

viitor mai marii noștri să aibă astfel de inițiative în onoarea și, de ce nu, în sprijinul nostru. La mulți ani și multă sănătate tuturor celor ajunși la vârsta senectuții!

N.B., pensionar, comuna 1 Decembrie, jud. Ilfov - Această sărbătoare ar trebui să reprezinte o bună ocazie de a evidenția meritele persoanelor vârstnice și a contribuției lor la progresul societății. Le place unora sau nu, noi am clădit România de azi, cu sacrificii și cu multe privațiuni. Autoritățile ar trebui să-și amintească faptul că mai existăm și noi nu doar de 1 octombrie, ci de fiecare dată când își votează pensii speciale. Dacă tot sărbătorim această zi ca la nivel european sau internațional să facem și legi de protecție socială pentru persoanele vârstnice la același nivel de aplicare și respectare.

T.A., pensionar, București - Ziua de 1 Octombrie este pentru mine un moment de sărbătoare, de bucurie și un bun prilej de reîntâlnire cu toți ”camarazii mei de vârsta a treia”. Să avem o zi dedicată nouă este un semn de recunoaștere și apreciere pentru realizările și munca noastră, depuse de-a lungul anilor. Este un motiv de mândrie și o dovadă certă că nu sunt uitați, că sunt un om învingător. Port în suflet darul acestei zile minunate în care privesc spre toate amintirile, bucuriile și necazurile, le mulțumesc că mi-au clădit drumul vieții și mi-au dăruit aceste fire cărunte și averea unei experiențe de viață de neegalat.

A.P., profesor pensionat, Iași - Am auzit că 1 octombrie este Ziua Internațională a Persoanelor Vârstnice. Nu știam că există o astfel de zi specială dedicată seniorilor, dar era momentul ca cineva să ne recunoască și nouă meritele pentru ceea ce am făcut, de-a lungul anilor, pentru societate, calitatea noastră de dascăli pentru generațiile viitoare prin prisma experiențelor de viață, de istorie vie... Sper ca și pe

**„Tineretea
e timpul
de a învăța
înțelepciunea,
bătrânețea
e timpul de
a o aplica.”**

**Jean Jacques
Rousseau**

PORTUGALIA GĂZDUIEȘTE CONFERINȚA NAȚIUNILOR UNITE PRIVIND ÎMBĂTRÂNIREA ACTIVĂ

Este posibilă o societate mai sustenabilă pentru toate vârstele? Acest subiect va fi discutat în cadrul Conferinței Internaționale a Națiunilor Unite privind îmbătrânirea, care va avea loc la Lisabona.

Pe 21 și 22 septembrie 2017, Portugalia va găzdui Conferința Internațională a Națiunilor Unite privind îmbătrânirea activă cu tema: „O societate durabilă pentru toate vârstele: atingerea potențialului de a trăi mai mult”.

În cadrul conferinței, care va reuni 56 de state membre ale Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (UNECE), precum și reprezentanți ai ONU, ai Comisiei Europene și ai Organizației Internaționale a Muncii în capitala portugheză, va fi adoptată

Declarația de la Lisabona, care include orientările privind acțiunile pe care statele membre trebuie să le întreprindă în următorii cinci ani în ceea ce privește îmbătrânirea populației.

Potrivit guvernului portughez, aceasta este o inițiativă «de cea mai mare importanță» pentru țară, având în vedere «munca pe care guvernul dorește să o realizeze în ceea ce privește îmbătrânirea populației», considerată «una dintre cele mai mari provocări cu care ne confruntăm astăzi».

Reuniunea va fi precedată de două evenimente pe 20 septembrie, când reprezentanți ai organizațiilor neguvernamentale și cercetători se vor întâlni separat pentru a pregăti declarațiile pe care le vor prezenta miniștrilor în timpul conferinței.

PORTUGAL hosts United Nations Conference on Active Ageing

Is it possible to have a more sustainable society for all ages? This topic will be under discussion in the United Nation's International Conference on Ageing, to be held in Lisbon.

On 21 and 22 September, 2017, Portugal will host the United Nation's International Conference on Ageing with the theme: “A sustainable society for all ages: realizing the potential of living longer”.

During the conference, which will bring 56 Member States of the United Nations Economic Commission for Europe (UNECE) as well as representatives from the UN, European Commission and the International Labour Organization to the Portuguese capital, the Lisbon Declaration will be adopted, which includes the guidelines for the actions to be undertaken by the Member States over the next five years with regard to ageing.

According to the Portuguese Government, it is an initiative of the “utmost importance” for the country, given the “work that the government wishes to carry out with regard to the ageing of the population”, considered “one of the greatest challenges we face today”.

The meeting will be preceded by two events on 20 September, when representatives from nongovernmental organizations and researchers will meet separately to prepare the declarations they will be presenting to the ministers during the conference.

BISMARCK a avut intenții mai bune

Economist
Giorgică BĂDĂRĂU

Legea salarizării personalului bugetar a provocat dezbateri aprinse în societate, cu implicarea puternică a mass-mediei, actorilor politici, liderilor sindicali și tuturor celor care aveau experiență, expertiză și interese. Dar, abia promulgată legea, discuții și mai aprinse determină legea uitată a pensiilor. Atât Legea nr. 119/2000, cât și Legea nr. 236/2010 au suferit zeci de modificări, sute luate împreună, ceea ce demonstrează că au fost departe de a întruni consensul politic și social.

Legile speciale și legea pensiilor militare de stat sunt din nou sub lupa politicianilor care, pe lângă rezolvarea unitară a problemei pensiilor, caută să adune și capital politic.

Pe ecranele televizoarelor se rostogolesc cifre exagerate, incorecte, cu scopul vădit de a crea un anumit curent de opinie pentru realizarea unei legi unitare și a răspunde așteptărilor electoratului partidelor de la putere.

Octogenarii aproape de nonagenari, membri în Consiliul de Administrație al Casei Naționale de Pensii și membri în Consiliul Național al Persoanelor Vârstnice, deci plătiți de aceste instituții, cu o experiență de viață respectabilă, au devenit portavocea Ministerului Muncii și Justiției Sociale pe ecranele televizoarelor. Ei reprezintă 1,45 milioane de pensionari din cei 5,1 milioane în plată, dar sunt vocali seară de seară.

Liderii sindicali au o prezență încă timidă, dar există o speranță că, după întoarcerea din concediile de odihnă, vor deveni mai vocali în numele celor pe care îi reprezintă dacă nu în numele lor de viitori pensionari.

Aducerea în discuție a pilonului II de pensii a inflamat spiritele, deși nimeni nu cunoaște rezul-

tatele acestui experiment pentru America Latină și Europa de Est. Ungurii, polonezii și slovacii au anticipat evoluția, și guvernele lor au luat măsuri de protecție adecvate, dar fiind legate și de criza financiară de acum 8-9 ani, nu au avut destulă credibilitate și ecou la noi.

O nouă lege unitară a pensiilor dă frisoane unora și multe speranțe altora, în condițiile în care bugetul asigurărilor sociale de stat este deficitar. La acest deficit au contribuit și patronii rău-platnici și salariații care au acceptat ani de zile să muncească la “negru”, și statul care a fost un administrator neglijent de la încasări până la delapidări, și legislativul care a emis legi sau guvernul ordonanțe fără a pune preț pe impactul financiar.

Experiențele anterioare din cei 27 de ani postrevoluționari, experiența țărilor din Uniunea Europeană care se confruntă de asemenea cu deficite la fondurile de pensii și cu o îmbătrânire a populației trebuie să determine un studiu aprofundat pentru o lege mai bună. Pe de altă parte, votul “Anastase” la Legea nr. 263/2010 a arătat că nu a existat consens politic și nu a produs echitate, iar acest lucru nu trebuie să se repete.

Dar, guvernanții, dacă vor o lege durabilă, trebuie să se gândească pentru cine fac legea. Venerabilii de la televizor au copii, nepoți și chiar strănepoți. Legea pensiilor trebuie să fie bună pentru toți și pentru bunici, și pentru copii și nepoți. Hai să îi ascultăm și pe ultimii. După cum au început dezbaterile publice, fără a avea încă un draft al legii, se pare că Bismarck, părintele unui sistem de pensii pe care toate țările civilizate l-au avut ca model, parcă avea intenții mai bune decât actualii noștri guvernanți care tind să confunde echitatea cu egalitarismul și pensia cu ajutorul social. Pensia, ca rezultat al muncii, trebuie să fie predictibilă, altfel încrederea în stat, instituții și lege dispare și, fără încredere, nu putem construi viitorul.

A photograph of Paul Surugiu performing on stage. He is wearing a dark blue jacket and holding a microphone in his right hand, with his left hand raised in a gesture. The background is dark with blue stage lighting.

Mărturie
de suflet a lui
Paul Surugiu
- Fuego

„Viata mea este legată iremediabil de publicul meu”

Jurnalist
Ionuț CRIVĂȚ

Cu o carieră fulminantă în spa-
te ce se întinde pe parcursul a
peste 26 de ani, Paul Surugiu
– Fuego pare a spune, parafrazând
un refren celebru al lui Edith Piaf –
„Non, je ne regrette rien”. Unul din-

tre cei mai mari și iubiți artiști ai Ro-
mâniei vă invită să-l cunoașteți în
rândurile de mai jos, să parcurgeți
alături de el un vis care a devenit
realitate. Un vis care a început în
Turda natală, al unui băiat simplu
“*cu ceva talent la purtător*” și care
cântă acum pe marile scene ale țării
pentru a face, pe alocuri, lumea mai
frumoasă.

Cât de lung și cum a fost drumul de la Turda și până pe marile scene ale țării?

Cât un vis. În fond, n-am făcut altceva decât să muncesc, să-mi urmez calea, să fiu serios și să-i ascult pe cei ce mi-au fost aproape. Și de acolo am început să clădesc. Nu cred că am făcut nici jumătate din câte mai am de realizat și chiar vreau să cred că visul acesta al meu, care a plecat din Turda, va străluci ani de-a rândul. Am fost ambițios și am luptat. N-a fost simplu. Au fost momente de sacrificiu, de pierderi, de renunțări, dar toate au conlucrat la cel ce sunt azi, un soi de imagine veritabilă a unui băiat simplu, cu ceva talent la purtător, dintr-un banal oraș de provincie. Da, cred că pot fi exemplul omului care-a reușit. Nu-mi imaginam că traista simplă de vise pe care-o am va putea face atât de multe. Nu credeam că voi ajunge să cânt pe scene mari, să văd oamenii fericiți prin muzica mea. Și nu sunt modest când spun asta. Drumul a fost lung, să știți. Și e continuu. Și-mi place. Și e frumos! La început îl făceam cu trenul, doldora de speranțe. Acum merg pe bicicletă, cu bucuria de a vedea în jur tot ce-am construit. Sunt la propriu un om împlinit, care-a muncit și a parcurs o cale lungă și frumoasă, cu seriozitate și mult stoicism.

Domnule Paul Surugiu, sunteți una dintre cele mai respectate și iubite personalități din România care promovează în mod constant valorile naționale, cântecul și poezia românească, un artist desăvârșit al cărui public este de toate vârstele. Revista „OMENIA” este dedicată apărării drep-

turilor vârstnicilor, incluziunii sociale a acestora, militării pentru o bătrânețe activă, sănătoasă și demnă. Ați cântat în fața lor, le-ați simțit căldura și emoția. Ce reprezintă ei pentru dumneavoastră?

Sunt comori. Așa-mi place să le spun. Nu cred că oamenii trebuie încadrați în anumite categorii, cu atât mai puțin în cele legate de vârstă. Oamenii aceștia, deși împovărați de ani, sunt o adevărată lecție, sunt un izvor de înțelepciune și un public destul de pretențios. Să știți că vârstnicii nu sunt rebuturi pe care trebuie să le aruncăm la gunoi, pentru că la un moment dat și noi ajungem în aceeași situație.

Bătrânii sunt de fapt mici copii, de care trebuie să avem grijă și pe care e musai să-i prețuim, pentru firele albe, pentru poezia de pe chip și pentru frumusețea inocenței lor. Nu

e simplu să cânt în fața lor cu atât mai mult cu cât mulți dintre ei sunt greu de cucerit, dar mă încarc întotdeauna cu energia și sensibilitatea celor care au trăit demn și decent o viață plină de lumini și umbre.

”Vârstnicii sunt adevărate comori. Așa-mi place să le spun. Nu cred că oamenii trebuie încadrați în anumite categorii, cu atât mai puțin în cele legate de vârstă. Oamenii aceștia, deși împovărați de ani, sunt o adevărată lecție, sunt un izvor de înțelepciune și un public destul de pretențios.”

”Ce le datorăm vârstnicilor, segmentul de populație cel mai afectat de criza economico-socială și morală pe care o traversăm?”

Înțelepciunea. Le datorăm o lume clădită pe eforturile lor. Le datorăm emoția și bucuria de a-i vedea și de a fi lângă noi. Și mai cred, dincolo de toate, că ei nu-și doresc să le datorăm ceva, ci să-i respectăm și să ne bucurăm împreună cu ei de minunile vieții. Ideea esențială este că bătrânii, indiferent de rolul și rostul lor, sunt binecuvântări. Eu unul sunt fericit că între publicul meu, care-i de toate vârstele, există și această categorie.

Parafrazând titlul spectacolului dumneavoastră, cu care ați fost în turneu, „Lăsați-mi muzica!”, într-o lume atât de grăbită, preocupată și nervoasă, ar fi potrivit și un „Lăsați-mi visele!”?

Visele nu le poate răpi nimeni pe lumea aceasta, nici pe ale mele, nici pe ale voastre. Să nu-ți pară rău de nimic. Așa lumea va părea mult mai luminoasă și oricâte muștrări ai avea, vei trece peste orice hop, visând la noi provocări. Și nu cuvintele ne fac puternici, ci înțelesul lor, la fel cum cea mai bună apă pentru suflet este emoția unor tăceri în care-i bine să rămâi doar cu imagini și priviri. Iar acesta nu e romantism, e doar o altă viziune de a privi viața, care nu e altceva decât o paletă cu multe culori ce desenează, cu sensibilitate, oameni pe hârtie, pe care n-are rost să-i mâzgălești de pomană. Mie nu-mi pare rău de nici o acțiune a vieții mele. Nu știu dacă-i bine sau rău, dar port cu demnitate fiecare etapă și încerc să îndrept ce-am greșit. Și mă gândesc că așa ar fi bine să facă toți oamenii! Am fi mult mai relaxați!

Cine este Paul Surugiu, dar Fuego? Descrieți-vă!

Este unul și același. Nu e foarte simplu să fac asta și ar fi cumva ingrât să încep eu o subiectivă și poate că fără rost istorie a mea. Ce pot spune este că cel mai bine vorbește despre mine munca mea, pe toate planurile, de la muzică la teatru, până la televiziune și pictură. Acolo sunt eu, acela sunt eu. Un om simplu, modest, care cântă pentru a face, pe alocuri, lumea mai frumoasă. Sunt un idealist și un perfecționist și cred că viața mea este legată iremediabil de publicul meu. N-am vanități, sunt discret și-mi place să-mi trăiesc viața la intensitate maximă. Iubesc mult și cred uneori că asta-mi aduce și deservicii. Eu, Paul Surugiu-Fuego, sunt un artist. Cu bune și rele, cu o operă diversă și o muzică simplă, care nu are alt scop decât acela de a sensibiliza, de a bucura, de a impresiona.

„Grigore Vieru este părintele meu spiritual”

Cui îi sunteți recunoscător că ați urcat pe scenă? Pentru cine cântă Fuego?

Pentru publicul său, firește. În fond, asta fac toți artiștii. Dacă n-ar fi oamenii care să te privească, să te iubească, să te aplaude, să vină la concertele tale, atunci tu pur și simplu n-ai exista, ori ai cânta în baie pentru vecinii de pe scara blocului. Nu știu dacă am urcat pe scenă datorită cuiva. Poate talentului! Dar pot spune în schimb că datorez enorm și sunt recunoscător unor oameni care m-au șlefuit, m-au ambiționat, m-au învățat ce e drept și ce nu, m-au educat, mi-au demonstrat că se poate și că trebuie să continui – maestrul Grigore Vieru, părintele meu spiritual, omul care mi-a educat vocea, George Grigoriu, Jolt Kerestely, Marius Țeicu, Adriana Piteșteanu, George Mihăiță, Benone Sinulescu, Irina Loghin și mulți alții. Și le mulțumesc de câte ori am ocazia!

Avem nevoie de tradiții? Sau despre o gălceavă a bătrânilor cu tinerii

Prof. univ. dr. în antropologie
socială Vintilă MIHĂILESCU

Sunt unele lucruri asupra cărora nu mai este cazul să ne îndoim sau să ne mai punem întrebări. De pildă: pământul este rotund, sau apa îngheață la zero grade. Așa e? Așa e, o știe oricine și nu mai e cazul să faci o dezbatere publică sau un talk-show pe tema asta. De fapt, nici chiar în aceste cazuri lucrurile nu stau chiar într-unu totul așa. Pământul, de pildă, de când se tot învârte, s-a turtit la poli și s-a lățit la Ecuator, deci nu e chiar perfect rotund. Nici cu apa nu e chiar așa de simplu, că aceste „zero grade” sunt Celsius, nu Fahrenheit, adică sunt o convenție pe care au făcut-o oamenii și pe care tot oamenii, la o adică, ar putea să o schimbe. Oricum, rămâne indiscutabil că Pământul este (aproape) rotund și că atunci când e foarte frig, apa îngheață – și n-o să ne certăm niciodată pe treburile astea.

Când părăsim însă aceas-

tă lume a naturii și începem să căutăm ceva echivalent în viața oamenilor, lucrurile nu mai stau deloc așa: este aproape imposibil să găsești ceva care să fie doar așa și nu și altminteri sau cu care toată lumea să fie de acord. Aici totul începe cu *trebuie să fie, e bine să fie sau, mai blând, ar trebui să fie, ar fi bine să fie*; după care urmează, adesea: *n-a fost să fie... Este așa cum îți spun eu!* spun numai oamenii grăbiți, căci dacă ar sta să gândească un pic, s-ar putea să fie cuprinși de unele îndoieli. Nici cel mai puternic și universal „trebuie”, *să nu ucizi!*, nu e lipsit de îndoieli: ce faci într-un război în care îți aperi sărăcia și nevoile și neamul?... *Să-ți iubești aproapele ca pe tine însuși!* Da, zău că așa face-o, dar nu mă lasă, eu i-am tot întins și celălalt obraz, dar el nimic, mă urăște și gata... Și așa mai departe: în lumea oamenilor trebuie tot timpul să-ți pui întrebări ca să găsești răspunsuri. Nu Răspunsul, unic și infailibil (asta e treaba lui Dumnezeu), cât cel mai potrivit

răspuns cu putință.

Am făcut toată această lungă introducere pentru a putea ajunge la întrebarea din titlul: *avem nevoie de tradiții?* Dacă aș fi spus așa de la început, i-aș fi enervat pe toți: *cum adică nu avem nevoie de tradiții?, bineînțeles că avem nevoie de tradiții!, tradițiile sunt din moștrămoși!, tradițiile trebuie păstrate cu sfințenie!*, etc. Ușurel, că n-am dat cu barda! Nu am nimic cu tradițiile, dar aș avea o întrebare – ba chiar două –, ca cele de mai sus: de ce *trebuie* și *care* tradiții?

Majoritatea se vor supăra și acum, căci ei știu ce *trebuie*. Hai să vedem dacă chiar știu! Să luăm un exemplu: dezgropatul moroilor. Se mai practică și acum în Oltenia, am asistat și eu la vreo două, trei. E un ritual foarte complex. Mai întâi, moroiul dă semn, căci începe să „mănânce din neam”, adică încep să moară, inexplicabil, rude, ba chiar și animale din gospodărie sau ia foc o claie de fân sau o pădure. Nu-i a bună! Nu numai familia,

ci întreg satul cade pe gânduri: să vezi că Gheorghe s-a făcut moroi... Și atunci trebuie să facă ceva. Mai întâi verifică: o fi sau n-o fi? Trec cu calul negru peste mormânt și văd dacă se sperie sau nu, încearcă cu boabe de grâu și cu găscă, mă rog, fiecare cu rețeta lui. Dacă se conving că s-a făcut moroi, se apucă cu toții să-l dezgroape și să-l scape pe bietul Gheorghe de acest blestem, să poată merge și el în lumea albă, iar rudele să se poată întoarce la grijile lor. Ca să fie siguri, după ce l-au dezgropat, îi înfig un piron în inimă sau îl ard în răscruți; iarăși fiecare cu rețeta lui. După care respiră cu toții ușurați și lumea își reintră în rânduiala ei. *Dar asta nu e o tradiție, e profanare de morminte!* – vor sări imediat cei care „știu”. Ei bine, aici i-am prins: habar n-au! Nu este deloc profanare de morminte, ci dimpotrivă, un gest de pietate pentru cel mort și de dezlegare pentru cei vii, e un gest plin de tandrețe. Și mai ales e un gest străvechi, moștenit din moși-strămoși, plin de credință, chiar dacă una pre-creștină, pe care nici măcar creștinismul profund al țaranului nostru nu a schimbat-o. Dacă nici asta nu e „tradiție”, înseamnă că eu nu mai știu ce-s alea tradiții! Și cu toate acestea, oricât de iubitor de tradiții aș fi, nu mă văd explicându-i lui fi-miu ce să facă dacă mă transform în moroi... O fi ea tradiție, dar mai bine s-o uităm pe asta!

E un caz extrem? Bine, fie, hai să luăm atunci și altul, mai răspândit: buda din fundul curții. Cei care „știu” vor sări și de data

asta, spunând iarăși că asta nu e o tradiție! Ei bine, habar n-au nici acum. Buda aia din fundul curții nu este acolo întâmplător, nu este din lene sau indolență, este acolo pentru că așa e Rânduiala. Este acolo pentru că în nici o societate veche sacrul și profanul, curatul și murdarul nu pot să stea alături, așa că

și spurcata budă trebuie să fie așezată cât mai departe posibil de curata și sacra vatră. Și așa a fost și a rămas din moși-strămoși – deci și buda este cât se poate de tradițională. Dar iarăși nu aș merge până la a face o petiție la guvern sau la primărie ca să le cer să așeze strămoșeasca noastră budă la

loc de cinste în Muzeul Satului. Și așa putea să-i țin tot așa până dimineața pe cei care „știu”. Pentru cei care acceptă că s-ar putea să nu știe chiar tot, morala fabulelor astea este simplă: nu orice „tradiție” trebuie păstrată așa, cu sfințenie și la nesfârșit. Mai exact, una e *moștenirea* și alta *tradiția*, căci nu tot ceea

ce moștenim trebuie păstrat cu sfințenie ca tradiții ale neamului. „Tradiții” pot să fie numai acele moșteniri care își păstrează rostul și frumusețea și în ziua de azi, pentru oamenii de azi. Am făcut deci, sper, un prim pas pe urmele întrebărilor de mai sus: avem nevoie de tradiții, dar nu toate moștenirile sunt tradiții și,

cu atât mai mult, nu toate *trebuie* să devină tradiții.

Să mergem mai departe, cu niște îndoieli mai complicate: valorile. *Pe vremea mea*, – oftează adesea bătrânii, *altele erau valorile!...* Ceea ce este, cel puțin în parte, adevărat. Dar ceea ce vor să spună acești bătrâni este mai mult decât atât: „pe vremuri”, oamenii aveau repere, aveau valori clare, pe care le urmau cu sfințenie. Mda, așa s-ar părea, dar nu e chiar așa sau nu întru totul așa. Să luăm de pildă cazul proverbelor, care sunt un soi de rețete mnemotehnice ale acestor valori de urmat. *Ce ți-e scris, în frunte ți-e pus*, de pildă. Imediat însă după acesta, vine alt proverb care zice că *așa cum îți așterni, așa dormi*. Mai zice apoi un proverb că *bărbatul este stâlpul casei*, dar altul îl trage de mânecă și-i aduce aminte că *femeia ține cheile casei*. Un alt proverb consfințește valoarea supremă a familiei, zicând că *ruda la nevoie nu te lasă*, dar altul nu e de acord și zice că *ruda cea mai bună e banul din mână*. Fiind un popor de credincioși, proverbele noastre aduc laudă lui Dumnezeu: *Cine începe cu Dumnezeu, cu Dumnezeu sfârșește*, ne spune, de pildă, un proverb, dar un altul ne sfătuiește: *fă-te frate cu Dracu' până ce treci puntea*. Și pentru că suntem mândri de ospitalitatea noastră (cât se poate de reală, ca în toate societățile țărănești de altfel), iată și singurul proverb care vorbește despre această ospitalitate exemplară: *Cel cu masa să poftască, Cel chemat să nu-ndrăznească!* Și tot așa

mai departe. Valori erau deci, rânduială era, dar fiecare cu rostul lor, la locul și momentul lor. Dar era nevoie și de puțină înțelepciune ca să știi ce și cum să alegi. Așa cum e nevoie și acum, când, iată, nu mai sunt aceleași valori.

În sfârșit, haideți să vorbim puțin și despre familie, căci tot se face mult caz de aceasta în ultima vreme. Trebuie să apărăm „familia tradițională”. Iar o să mă pună Necuratul să întreb da' de ce? *Pentru că e tradițional, blestematul!* – parcă aud mii de voci în spatele meu. Și uite așa ne întoarcem la primele întrebări: chiar *tot* ce e tradițional *trebuie* păstrat? Și din nou, cei care „știu”, nu prea știu despre ce vorbesc. Păi dacă e vorba de „familia tradițională”, atunci „tradițională” să fie. Adică: câți copii o da Dumnezeu (și să dea Dumnezeu câți mai mulți, ca să aibă cine să-mi lucreze pământul!); până la căsătorie, toți cei patru, șase, nouă membri ai familiei stau și dorm în aceeași cameră de câțiva metri pătrați; după prima menstră, fetele trec la măritat (am mai prins și eu, în Apuseni, căsătorii cu „minore” de 14 ani); dacă nu, „strigatul peste sat” le face de râsul lumii de nu mai îndrăznesc să iasă din casă – și nici flăcăii nu sunt scutiți, când le vine sorocul; vrea, nu vrea, mezinul rămâne în casa părintească; de sărbători – și sunt multe – nimeni nu muncește; femeia în casă, bărbatul la câmp (nu e, de fapt, „discriminare”, ci diviziune socială a muncii, dar una strictă și indiscutabilă); *am avut*

om bun, nu m-a bătut niciodată – mai suspină câte o văduvă, știind că asta este marea excepție; mai își ia câte unul sau una lumea în cap, dar de divorț nu s-a pomenit; nu are nimeni nimic împotriva sexualității, dar nu așa, degeaba, trebuie să se lase cu copii – iar asta nu se poate întâmpla decât în familia consfințită: societatea controlează strict reproducerea de care depinde și astfel, implicit, sexualitatea – adulter o fi, dar să te ferească Dumnezeu să se afle!; Și, nu în ultimul rând, să te ferească Dumnezeu să ieși din vorba părinților, a „ălor bătrâni” și, în general, a gurii satului, indiferent ce ar zice ei sau ce ți-ai dori tu!

Cei care „știu” s-ar putea să dea puțin înapoi și să zică da, tradițională, dar nu chiar așa, trebuie să păstrăm doar ce e bun din familia tradițională... E rândul meu să-mi frec mâinile: deci nu e chiar totul bun și nu chiar totul trebuie păstrat, așa, pentru că e „tradițional”! Dar cine decide atunci ce e bun pentru lumea de azi și tinerii din ziua de azi? Aici răspunsurile s-ar putea să fie împărțite: noi, cei bătrâni, căci avem experiență; sau noi, cei culți, căci avem expertiză. Serios? Și pe împričinați îi întrebă cineva?

Să ne lămurim. Conform tuturor sondajelor existente, familia este încă printre cele mai importante și răspândite valori (declarată...) în România actuală – ceea ce este destul de „tradițional” și rar în Europa. Respectul pentru familie nu a dispărut deci. Dar aceasta nu

mai poate fi aceeași, nu mai poate fi „tradițională”. Și nici nu este: căsătoria nu mai este obligatorie – și cu atât mai puțin obligatoriu timpurie –, după cum nici divorțul nu mai este ilegal; femeia nu mai stă la cratiță, nici dacă ar mai vrea; numărul de copii a scăzut la aproape jumătate în primul deceniu post-comunist; numărul familiilor mono-parentale și al femeilor singure fără copil crește rapid etc. De ce? Pentru că acestea sunt condițiile la care trebuie să ne adaptăm cu toții: perioada de studiu pentru a putea intra pe piața muncii s-a prelungit, munca este aceeași pentru bărbați și femei și este „delocalizată” pentru toți – familia trebuie să urmeze astfel munca și nu invers; informația și inovația cresc într-un ritm atât de rapid încât a-i întreba tot timpul pe „cei bătrâni” ce hotărâri să iei ar însemna sfârșitul carierei; pentru că au apărut mijloacele anticoncepționale și sexualitatea s-a despărțit de reproducere, putând astfel să dispui de corpul tău după bunul plac, fără a mai cere aprobare de la gura satului; și pentru multe alte motive...

Să rezumăm. Fără trecut, o societate nu are viitor. Doar cu trecut, nu are nici prezent. Drept care e bine să avem „tradiții”, dar cu o condiție: să fie *moșteniri cu rost*. Or, încremenirea în „tradiții” și răzvrătirea împotriva acestora sunt la fel de lipsite de rost! Așadar, reiau și eu cuvintele înțelepte ale unui papă care le amintea tinerilor că lumea nu începe cu ei, iar bătrânilor că lumea nu se sfârșește cu ei...

DISCRIMINAREA nu are vârstă – seniorii, printre cei mai afectați!

Sociolog
Ionuț ARDELEANU

Banca nu v-a acordat un împrumut? Ați fost refuzat la un interviu? Ați fost refuzat atunci când ați dorit să accesați anumite servicii (închirierea unei mașini, cursuri de formare, asigurări, servicii medicale etc.)? Dacă răspunsul este da, ați fost victima unei discriminări pe criteriul vârstei. Milioane de persoane din întreaga lume trec zilnic prin astfel de situații, iar această problemă pare să rămână fără soluții, fiind un fenomen acceptat și bine înrădăcinat, inclusiv în cadrul instituțiilor publice.

Ce este discriminarea?

Conform Ordonanței nr. 137/2001 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, discriminarea reprezintă orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Drepturile omului și implicit ale persoanelor vârstnice

Prin definiția Organizației Națiunilor Unite, drepturile omului sunt drepturi inerente tuturor ființelor umane, indiferent de naționalitate, locul de reședință, sex, origine națională, etnică, culoare, religie, limbă sau orice alt statut. Aceste drepturi sunt universale, interdependente și indivizibile.

Drepturile universale ale omului sunt adesea exprimate și garantate prin lege, sub forma tratatelor, a dreptului internațional, a principiilor generale și a altor surse de drept internațional. Dreptul internațional privind drepturile omului stabilește obligațiile guvernelor de a acționa în anumite moduri sau de a se abține de la anumite acte, în scopul promovării și protejării drepturilor omului și a libertăților fundamentale ale persoanelor sau grupurilor.

Cine asigură drepturile omului la nivel internațional?

Pe lângă Organizația Națiunilor Unite, alte organizații internaționale, inclusiv Consiliul Europei și Uniunea Europeană, au elaborat documente privind drepturile omului și au dezvoltat organisme și procese pentru a monitoriza punerea lor în aplicare de către guvernele naționale. Unul dintre cele mai importante instrumente în contextul european este Curtea Europeană a Drepturilor Omului care guvernează aplicarea Convenției Europene a Drepturilor Omului de către statele care au acceptat prevederile acesteia.

Organizația Națiunilor Unite www.un.org

În 1945, după încheierea celui de-al doilea război mondial, 51 de țări au fondat Organizația Națiunilor Unite (ONU), cunoscută anterior ca Liga Națiunilor, pentru menținerea în cele din urmă a păcii.

Consiliul Europei www.coe.int

Uniunea Europeană www.europa.eu

Uniunea Europeană (UE) este legată de tratatele sale fondatoare, conform cărora respectul pentru drepturile omului se numără printre valorile fundamentale ale sale. Tratatul de la Lisabona, adoptat în 2009, a introdus un nou accent pe drepturile omului care consacră forța obligatorie a Cartei drepturilor fundamentale.

Consiliul Europei (CE) promovează cooperarea între țările europene în domeniul drepturilor omului, a democrației și a statului de drept. Fondat în 1949, Consiliul Europei are acum 47 de state membre. Toate statele membre ale Consiliului Europei au semnat Convenția Europeană a Drepturilor Omului (CEDO). Persoanele fizice pot depune plângeri privind încălcarea drepturilor omului la Curtea de la Strasbourg odată ce toate posibilitățile de recurs au fost epuizate în statul membru în cauză.

De asemenea, UE a înființat Agenția pentru Drepturi Fundamentale (FRA) ca organism consultativ al instituțiilor UE și a numit, de asemenea, un Reprezentant Special pentru Drepturile Omului (RSUE) al cărui rol este de a spori eficacitatea și vizibilitatea politicii UE în domeniul drepturilor omului în afara granițelor sale. Drepturile cetățenilor europeni sunt, de asemenea, protejate de legi și politici specifice ale Uniunii Europene, cum ar fi directivele, strategiile și orientările privind egalitatea.

Unde ne putem adresa în România în situația în care suntem discriminați?

Avocatul Poporului

www.avp.ro

Avocatul Poporului este o instituție de tip ombudsman cu competență generală, care are drept scop apărarea drepturilor și libertăților persoanelor fizice în raporturile acestora cu autoritățile publice.

Instituția Avocatul Poporului a fost una dintre structurile instituționale noi, create prin Constituția din 1991, alături de Curtea Constituțională.

Conform site-ului oficial al instituției, se poate adresa instituției Avocatul Poporului orice persoană fizică, precum și societățile comerciale, asociațiile și orice alte persoane juridice. Astfel, intră în competența instituției Avocatul Poporului petițiile care au ca obiect încălcarea drepturilor sau libertăților persoanelor fizice prin acte sau fapte administrative ale autori-

tăților administrației publice sau prin actele administrative ale regiilor autonome.

Petiția adresată instituției Avocatul Poporului trebuie să cuprindă următoarele elemente: numele și domiciliul persoanei fizice lezate în drepturile și libertățile acesteia; drepturile și libertățile încălcate; autoritatea administrativă ori funcționarul public în cauză; dovada întârzierii sau refuzului administrației publice de a soluționa legal petiția. Petițiile vor fi adresate nu mai târziu de un an de la data la care aceste încălcări s-au produs, ori la data la care persoana în cauză a luat cunoștință de ele.

Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

www.cncd.org.ro

Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (CNCD) este autoritatea de stat autonomă, sub control parlamentar, care își desfășoară activitatea în domeniul discriminării. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării funcționează în baza Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 republicată, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare. Conform legii, în vederea combaterii faptelor de discriminare, Consiliul își exercită atribuțiile în următoarele domenii: prevenirea faptelor de discriminare; medierea faptelor de discriminare; investigarea, constatarea și sancționarea faptelor de discriminare; monitorizarea cazurilor de discriminare; acordarea de asistență de specialitate a victimelor discriminării. Consi-

liul își exercită competențele la sesizarea unei persoane fizice sau juridice ori din oficiu.

Pentru a semnală o situație de discriminare trebuie transmisă o petiție care să conțină următoarele informații obligatorii: numele și prenumele, adresa pentru primirea răspunsului, adresa de contact pentru informații suplimentare, necesare soluționării cazului, număr de telefon, conținutul plângerii cu detalii referitoare la faptele considerate discriminatorii (împrejurările în care s-a petrecut fapta, martorii care au asistat la aceasta), datele de identificare ale persoanei acuzate de discriminare (adresa, eventual telefon etc.), necesare pentru contactarea acesteia de către CNCD.

Desigur, mereu rămân acele situații de discriminare aproape invizibile și greu de demonstrat, dar care însă afectează zi de zi seniorii, adâncind vulnerabilitatea acestora și reducând potențialul și participarea acestora în societate. Activitatea de lobby și advocacy a organizațiilor de seniori este deosebit de importantă în acest sens, pentru a reduce impactul discriminării, împreună cu promovarea drepturilor persoanelor vârstnice și a îmbătrânirii active, sănătoase și demne. O soluție identificată de Parlamentul Seniorilor, grup de inițiativă civică înființat în anul 2016 cu scopul de a promova drepturile persoanelor vârstnice, este o mai bună diseminare a drepturilor vârstnicilor, și implicit o cunoaștere mai bună de către aceștia, și în același timp o implicare cât mai mare a vârstnicilor în asociații ale seniorilor.

Dialogul social în România – generalități și reglementări

Asistent social
Antonia Milena TOMESCU

Aspecte generale

Dialogul social, la nivel internațional, este înțeles ca un instrument absolut necesar în cadrul unui proces de negociere, consultare între reprezentanți ai autorităților, guvern, între angajați și angajatori. De asemenea, este esențial și atunci când ne dorim asigurarea unei securități sociale, a unei siguranțe sociale, a unor condiții adecvate de locuit sau de muncă.

În forma sa cea mai simplă, dialogul social trebuie văzut și ca un consens, ca o normalitate sau ca cel mai util instrument în relaționarea cu părțile interesate. Joacă un rol deosebit de important în gestionarea și dezvoltarea relațiilor de muncă, soluționarea

conflictelor la locul de muncă, coordonarea negocierilor.

Istoria dialogului social în România

Forme ale dialogului social în România s-au manifestat încă de la primele greve și mișcări sindicale, când au avut loc și o serie de negocieri salariale și ale condițiilor de muncă. În anul 1905 a luat ființă și primul sindicat, Sindicatul Lucrătorilor Tâmplari, o primă formă concretă a dialogului social din România. Anii ce au urmat au fost definatorii pentru consolidarea dialogului social. Astfel, în perioada interbelică s-au dezvoltat mai multe uniuni sindicale, iar după 1924 acestea au fost și reglementate legislativ prin Legea nr. 21/1924, fiind astfel recunoscute ca entități juridice.

Ascensiunea și recunoașterea dialogului social în Ro-

mânia au fost negate însă odată cu încheierea regimului comunist. Astfel, prin modificările aduse Codului muncii atât în 1970, cât și în 1973, a fost înlăturată orice formă de dialog social, de negociere a contractului de muncă, fiind interzise de altfel și grevele, protestele. Această perioadă neagră a dialogului social în țara noastră a avut consecințe importante în asigurarea și promovarea drepturilor oricărui individ la condiții optime de lucru, la un câștig salarial mai bun, încălcând, din punct de vedere social, și dreptul la liberă exprimare și la dezvoltarea unui trai decent.

Odată cu prăbușirea regimului comunist și perioada de tranziție, dialogul social a renăscut în România prin apariția primei legi fundamentale de reglementare a acestuia, respectiv Legea nr. 13/1991

privind contractul colectiv de muncă, cu referire explicită la libertatea de negociere și respectare a drepturilor și obligațiilor prevăzute în contractele de muncă.

În anul 1996, Legea a fost însă derogată printr-un act normativ nou ce a adus îmbunătățiri importante în ceea ce privește evoluția dialogului social. Legea nr. 130/1996 privind contractul colectiv de muncă aduce referiri explicite asupra respectării drepturilor angajaților și „*promovarea unor relații de muncă echitabile, de natură să asigure protecția socială a salariaților, prevenirea sau limitarea conflictelor colective de muncă ori evitarea declanșării grevelor*”, menționând, pentru prima oară, și ideea de parteneri sociali.

După anul 2000, dialogul social a fost analizat și evaluat în vederea realizării acelor modificări în ceea ce privește sindicatele și patronatele care să evidențieze impactul pozitiv și utilitatea dialogului social.

Prezent și perspective

În prezent, dialogul social în România este reglementat

prin Legea nr. 62/2011, fiind definit sub forma unui „*proces voluntar prin care partenerii sociali se informează, se consultă și negociază în vederea stabilirii unor acorduri în probleme de interes comun*”. Odată cu acest act normativ a fost creat și Consiliul Național Tripartit pentru Dialog Social, în vederea promovării bunelor practici din domeniul dialogului social tripartit. Rolul acestei structuri este de soluționare a neînțelegerilor de natură socială și economică, a conflictelor, de analiză și aplicare a contractelor colective de muncă etc.

De asemenea, la nivelul prefecturilor funcționează câte o Comisie de dialog social având caracter consultativ și urmărind:

- consolidarea colaborării și a parteneriatului social dintre administrație, sindicate și patronate;
- consultarea acestora cu privire la diverse proiecte și inițiative legislative de interes comun.

Deși, există o serie de reglementări ale dialogului so-

cial în România, acestea s-au realizat doar la nivel instituțional, al sindicatelor și patronatelor, acordându-se o atenție insuficientă relației acestuia și în raport cu societatea civilă și actorii sociali. Acest aspect atribuie o identitate nouă conceptului de dialog social, și anume de facilitare și dezvoltare a relațiilor și parteneriatelor dintre autoritățile publice centrale și locale și societatea civilă. Importanța acestei abordări are un impact considerabil în asigurarea unui sistem de securitate socială stabil, flexibilizarea și menținerea unui echilibru pe piața muncii, protecția socială și promovarea drepturilor omului.

Importanța și eficiența dialogului social trebuie înțeleasă, așadar, sub toate formele sale, indiferent de specificul părților implicate, conștientizând permanent faptul că prosperitatea și buna funcționare a societății noastre ține în bună parte și de aceste aspecte, de un dialog social constructiv.

Uniunea Europeană, un vis împlinit

Doctor în istorie
Ana Ioana IRICIUC

Sfârșitul celui de al Doilea Război Mondial a făcut evidentă necesitatea unei cooperări la nivel european. Ca urmare a războiului care tocmai se încheiase, majoritatea statelor se aflau în colaps economic. De asemenea, Bătrânul Continent pierduse hegemonia mondială pe care o deținuse până în acel moment. Ideea unității europene a fost reluată de Winston Churchill imediat după sfârșitul războiului. Într-un discurs ținut la Zürich, în 1946, el afirma: „...există un remediu care, dacă ar fi acceptat peste tot și spontan, ar transforma ca prin minune toată scena și ar face din Europa, în câțiva ani, un pământ tot așa

de liber și fericit ca acela al Elveției de astăzi... Care este acest remediu suveran? Este formarea familiei europene... Noi trebuie să construim un fel de State Unite ale Europei”. Câțiva ani mai târziu generalul Charles de Gaulle întrevedea o Europă „de la Atlantic la Ural”. „Războiul rece” care a urmat a trezit la realitate lumea occidentală. Marea Conflagrație marcase nașterea a două superputeri: Statele Unite ale Americii și Uniunea Sovietică. În mai 1962, același Charles de Gaulle, mult mai realist, vorbea despre „o lume în care totul conduce spre amenințarea unui conflict general...” și despre o „Europă occidentală unită și care să aibă destulă forță, destule mijloace și destulă coeziune pentru a exista prin ea însăși...”. Statele din

partea răsăriteană a Europei au devenit componente ale blocului comunist, dominat de URSS. Europa occidentală, pe de altă parte, alesese calea unității prin integrarea economică și politică interstatală.

Primii pași pe calea europeană

Considerăm că este relevant să efectuăm o scurtă retrospectivă a etapelor care au constituit procesul integrării europene. Data de 9 Mai 1950 reprezintă momentul elaborării „Declarației Schuman”, care scotea în evidență necesitatea creării unei organizații economice a statelor europene, care să contribuie decisiv la realizarea reconstrucției post-belice. Ideile din cadrul acestui document vor fi valorificate

” Conștientă de patrimoniul său spiritual și moral, Uniunea Europeană se bazează pe valorile individuale și universale ale demnității umane, ale libertății și ale solidarității; are la bază principiul democrației și principiul statului de drept. Pune persoana în centrul acțiunii sale, instituind cetățenia Uniunii și creând un spațiu al libertății, securității și justiției. Uniunea contribuie la apărarea și dezvoltarea acestor valori comune în respectul diversității culturilor și al tradiției popoarelor Europei, ca și al identității naționale a statelor membre și al organizării puterilor publice ale acestora la nivel național, regional și local. ”

Carta drepturilor fundamentale
a Uniunii Europene,
Nisa, decembrie 2002

prin semnarea Tratatului de la Paris din 18 aprilie 1951, prin care se puneau bazele Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului (CECO), alcătuită din șase state vest-europene (Belgia, Olanda, Luxemburg, Republica Federală Germania, Franța și Italia). Era primul pas spre realizarea unei uniuni economice a statelor europene. Următoarea etapă a integrării europene a fost reprezentată de semnarea Tratatului de la Roma. Documentul a fost semnat pe 27 martie 1957 și a lărgit cooperarea economică dintre statele europene, manifestată prin libera circulație a bunurilor și capitalurilor și prin înființarea unei bănci europene pentru investiții. De asemenea, lua ființă Comunitatea Economică Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, alte două organisme formate din cele șase state. Împreună cu CECO, acestea vor forma un organism comun, Comunitatea Europeană. Următoarele decenii vor fi marcate atât de lărgirea comunității (prin adăugarea a noi state), cât și de creșterea prerogativelor instituțiilor comunitare, fapt ce a condus la consolidarea unității europene. Prin semnarea Tratatului de la Maastricht, intrat în vigoare pe 1 noiembrie 1993, Comunitatea Europeană devenea Uniunea Europeană. Tratatul avea, printre altele, scopul de a extinde integrarea politică, economică și socială dintre statele membre.

Prăbușirea comunismului în Europa (1989-1991) a înălțat principalul obstacol din calea materializării ideii de uni-

tate europeană. Într-un timp record se convoacă reuniunea la vârf de la Dublin a Comunității Europene care dă semnal verde inițierii acordurilor de asociere cu țările din Europa Centrală și de Est. Tot la Dublin s-a hotărât și înființarea BERD (Banca Europeană de Reconstrucție și Dezvoltare) menită să acorde asistență financiară țărilor asociate.

De asemenea, se decide finanțarea proiectelor de modernizare economică în aceste țări. România s-a aflat printre primele state ce au semnat acorduri de asociere, alături de fosta Cehoslovacie, Polonia, Ungaria și Bulgaria. În total, zece țări foste comuniste din Europa devin state asociate. Toate au înaintat ulterior cereri de aderare.

Totuși, sub aspect economic, extinderea ridică multe semne de întrebare. Decalajele mari existente au determinat preocupări pentru evaluarea efectelor acesteia: dacă din punct de vedere politic, al stabilității Europei, beneficiile extinderii erau unanim acceptate, pe plan economic au existat numeroase temeri că vor apărea costuri pentru statele membre, determinate în special de aplicarea politicii agricole comunitare și a politicii regionale în noile state membre. Țările candidate, pe de altă parte, și-au pus mai degrabă problema beneficiilor și nu pe cea a costurilor integrării. Aderarea la Uniunea Europeană a fost, într-o anumită măsură, percepută ca o soluție la toate problemele, percepție ce se va dovedi eronată pentru aproape fiecare dintre ele.

O perspectivă globală

Uniunea Europeană reprezintă una dintre cele mai importante și influente organizații internaționale, alături de Organizația Tratatului Atlanticului de Nord (NATO), Organizația Națiunilor Unite (ONU) cu instituțiile sale specializate (FAO, BIRD, UNICEF, UNESCO, etc.), Organizația statelor americane (OSA), Liga Arabă, etc. De asemenea, Uniunea Europeană este unul dintre cele mai bine consolidate organisme internaționale, deoarece instituțiile sale comunitare au prerogative foarte extinse în numeroase domenii ale vieții economice, politice și sociale. De aseme-

nea, Uniunea Europeană este singura comunitate de state din lume care deține monedă unică, asigurându-se în acest fel o coeziune economică. Conform Tratatului de la Maastricht, statele europene au adoptat o politică externă și de securitate comună, acest fapt contribuind decisiv la consolidarea Uniunii Europene. De asemenea, țările care intră în componența UE colaborează în domenii de maxim interes, precum agricultura, industria, transporturile, justiția, comerțul, concurența.

Uniunea Europeană poate fi în viitor un partener economic și politico-diplomatic al multor state aparținând unor

spații geografice diverse. De asemenea, spațiul european poate fi un model politic, organizațional și economic de un deosebit interes pentru diferite țări situate pe alte continente, chiar și în contextul în care colosul european se zguduie din temelii ca urmare a undelor de șoc provocate de atentatele teroriste repetate din ultimii ani sau a Brexit-ului.

În numărul următor al revistei noastre vom încheia seria de articole dedicate aniversării a 10 ani de la aderarea României la Uniunea Europeană cu un material care va aborda beneficiile și dezavantajele acestui mariaj european.

PILONUL EUROPEAN al Drepturilor Sociale – drepturi noi pentru cetățenii Uniunii Europene

Seniorii își găsesc locul pe agenda Comisiei Europene

Sociolog
Ionuț ARDELEANU

Criza economico-financiară care persistă de aproape 10 ani a generat o multitudine de inegalități sociale la nivelul

vârstele au resimțit efectele tăierilor de bugete din diverse domenii (sănătate, educație, protecție socială, a mediului, investiții etc.).

Pentru a încuraja o piață a muncii echitabilă și funcțională, dar și sistemele de protecție socială, Comisia Europeană a lansat o amplă consultare privind Pilonul European al Drepturilor Sociale. Așadar, locuri de muncă mai incluzive și condiții de viață mai bune pentru cetățenii statelor membre.

Pilonul se fundamentează pe 3 mari categorii, pornind de la 20 de principii care să aducă drepturi noi pentru cetățeni:

- Oportunități egale și acces la piața muncii;
- Condiții de muncă echitabile;
- Protecție socială și incluziune.

De ce Pilonul European al Drepturilor Sociale este important pentru persoanele vârstnice?

Majoritatea celor 20 de

statelor membre UE. Reformele economice, neînsoțite și de unele sociale au adâncit problemele sociale și astfel, tineri sau vârstnici, oameni de toate

Pilonul european al drepturilor sociale

principii incluse în Pilonul European al Drepturilor Sociale sunt relevante pentru persoanele vârstnice și cuprind o serie de recomandări realizate de Platforma Europeană AGE:

□ Dreptul la oportunități egale pentru femei și bărbați, indiferent de vârstă sau dizabilitate, în ceea ce privește accesul la angajare, protecție socială, educație, bunuri și servicii publice;

□ Suport activ pentru angajare;

□ Dreptul la echilibru între viața profesională și cea personală, principiu care este urmat și de o propunere legislativă care prevede 5 zile de concediu plătit cel puțin la nivelul concediului medical pentru a îngriji rudele bolnave sau dependente, și de asemenea oferirea de stimulente pentru investiții și indicatori de dezvoltare pentru calitatea și accesibilitatea îngrijirii de lungă durată;

□ Dreptul la îngrijire de lungă durată afirmă că oricine are dreptul la servicii de îngrijire de lungă durată de calitate și la un preț accesibil, în special serviciile de îngrijire la domiciliu și cele comunitare. Este pentru

prima dată când acest drept este recunoscut în mod formal la nivelul Uniunii Europene;

□ Dreptul la venituri pentru persoanele vârstnice nu se mai referă la legătura dintre vârsta de pensionare și speranța de viață, ci mai degrabă include conceptul de „viață demnă” și „oportunități egale pentru femei și bărbați în obținerea drepturilor de pensie”;

□ Dreptul la un venit minim se referă la dreptul la prestații „în toate etapele vieții” (pornind de la recomandările Platformei AGE de a-l extinde dincolo de populația activă în muncă) și include „un acces efectiv la bunuri și servicii” (în urma apelului AGE de a ține seama de aspectele nemonetare atunci când se definește venitul necesar pentru a trăi și a îmbătrâni în demnitate);

□ Dreptul la îngrijiri medicale se referă atât la serviciile de sănătate preventivă, cât și la cele curative, precum și la accesibilitatea și calitatea acestora;

□ Incluziunea persoanelor cu dizabilități are ca scop „participarea la viața societății”, nu numai pe piața muncii;

□ Dreptul de a accesa servicii esențiale de bună calitate, inclusiv apă, canalizare, energie, transport, servicii financiare și comunicații digitale, și pentru a obține sprijin în accesarea unor astfel de servicii pentru cei care au nevoie.

Pilonul European al Drepturilor Sociale propune așadar domeniile-cheie vizate, modalități de abordare a problematelor, dar și soluții concrete de remediere. Noi inițiative legislative vor însoți principiile și drepturile incluse în pilon pentru ca acestea să fie aplicate eficient la nivelul statelor membre. În perioada următoare, Comisia va continua consultările publice la care sunt invitate toate părțile interesate, partenerii sociali având un rol important.

Sursa: Adunarea Generală a AGE Platform Europe, Conferința „Inegalitățile și abuzul la vârsta a treia: E vremea să acționăm”, iunie 2017. Comisia Europeană, 2017

REGINA MARIA, arma secretă a României Mari

Doctor în istorie
Ana Ioana IRICIUC

Una dintre femeile celebre ale perioadei interbelice a fost o româncă: Regina Maria. De fapt, este vorba despre o româncă prin adopție, însă care și-a iubit țara în care a domnit cu dăruire. Ea a fost cea care l-a sprijinit pe Regele Ferdinand I să intre în Marele Război de partea Antantei, nu de partea Puterilor Centrale, așa cum cereau membrii familiei imperiale germane, rudele de sânge ale regelui. În timpul războiului, Regina Maria a fost supranumită „regina-soldat”, a organizat un serviciu sanitar destinat răniților, a fost infirmieră în spitalele de campanie.

Nepoată a Reginei Victoria a Marii Britanii și înrudită cu aproape toate dinastiile Europei, Regina Maria, pe numele ei *Marie Alexandra Victoria de Saxa-Coburg și Gotha*, părea să fie destinată unei vieți de basm. Însă a cunoscut ororile războiului, refugiul la Iași, și-a asumat și misiuni diplomatice pentru că, așa cum scria în memoriile sale, nu a acceptat coroana ca să renunțe la ea, nu a dat moștenitori Țării pentru ca

aceștia să umble pribegi în Europa.

Calitățile sale de diplomat s-au afirmat clar pe timpul Conferinței de Pace de la Paris, când alți politicieni români de valoare, în frunte cu însuși I.I.C. Brătianu erau pe cale să eșueze. După război, România a trebuit să își apere pe cale diplomatică ce a cucerit pe calea armelor. În debutul conferinței, Consiliul Suprem a respins tratatul semnat în 1916 cu Aliații. Din cauza păcii separate de la București, Georges Clemenceau, Woodrow Wilson și Lloyd George nu doreau să accepte statutul României de țară învingătoare. Crucea de război pe care Clemenceau i-o oferise Reginei Maria era expresia curajului acesteia și nu a alianței cu România. La Paris, Brătianu îngreuna lucrurile cerând respectarea condițiilor sub care România a intrat în război în 1916. Contribuția reginei în soluționarea cerințelor românilor la Conferință a fost crucială, dar aproape uitată de urmași.

Cel care i-a cerut Reginei să plece la Paris a fost Regele Ferdinand, iar Prințul Barbu Știrbey a confirmat faptul că Maria a fost desemnată pen-

tru misiunea neoficială, al cărei scop era să schimbe perspectiva Marilor Puteri asupra României. Ideea fusese, inițial, a ministrului francez în România, contele de Saint-Aulaire, care aflase că Brătianu și delegația lui nu aveau șanse de succes.

Călătoria ce a schimbat istoria

Regina Maria a plecat spre Paris la 1 martie 1919. Călătoria cu trenul a durat cinci zile. Miercuri 5 martie 1919, dimineața, scriitoarea franceză Sidonie Gabrielle Colette a luat-o înaintea celorlalți reporteri și s-a urcat în trenul regal pentru a-i lua un interviu Reginei înainte de sosirea ei oficială la Paris. „*Este magnifică*”, scria aceasta a doua zi în ziarul Le Matin. „*Ferice de orașul Paris, Maiestate, că poate întâmpina o Regină atât de frumoasă*”, a murmurat marea scriitoare când s-a despărțit de Regină.

Vizita era, în principiu, una neoficială. Regina petrecea câteva zile la Paris în drum spre Londra unde avea să-și viziteze fiul, pe Nicolae, elev la Eton College. Practic, călătoria a făcut mai mult decât putea face o vizită oficială.

Cazată la Ritz, Regina era asaltată, începând cu sosirea la gară și terminând cu serile de la Operă, de admiratori. Strigătele «Vive la Reine!», «Vive la Roumanie!» se auzeau peste tot. Succesul ei imens era alimentat sistematic și de la București. Suverana era rugată să primească ziariștii cât mai des cu putință. Salonul reginei se transformase în sală de presă. După luni de înfrângeri și depedări, Maria apărea deodată în Europa de Vest ca steaua

cea mai strălucitoare din Orașul Luminilor.

Totuși în ciuda gărzii permanente, Regina nu putea ieși din clădire fără a fi înconjurată instantaneu. În drum spre Operă, unde i se dăduse o lojă între coloane drapate cu tricolorul românesc, mașina ei a fost înconjurată de mulțimea care, în entuziasmul ei, a ridicat-o în aer. Venea și pleca maiestuosă, primea musafiri, acorda audiențe, dădea și participa la recepții oficiale și private în onoarea ei. Era fotografiată, interviuată, scandalos de lăudată, se profita de pe urma ei și se vorbea despre ea pretutindeni.

timpul întâlnirii cu Clemenceau acesta i-ar fi spus „*Majestate, cereți partea Tigrlui*”, la care Regina Maria ar fi replicat: „*E ceea ce Leoaica cere Tigrlui*”.

Cu toate că periplul său european nu a fost privit cu ochi buni de toți (chiar a fost criticată în presă și în anumite medii politice pentru cheltuielile făcute cu această ocazie), în condițiile în care protocolul diplomatic al vremii nu permitea accesul femeilor la întâlniri oficiale, Regina Maria a schimbat lucrurile. A fost aclamată, a fost primită cu respectul cuvenit unui suveran și a atras simpatia asupra cauzei românești.

” *Te binecuvântează, iubită Românie, țara bucuriei și a durerii mele, minunată patrie care locuiești în inima mea. Frumoasă țară pe care am văzut-o întregită, a cărei soartă mi-a fost îngăduit să o văd împlinită. Fii tu veșnic îmbelșugată, fii tu mare și plină de cinste, să stai veșnic falnică printre națiuni, să fii cinstită, iubită și pricepută.* ”

Testamentul REGINEI MARIA

Leoaica întâlnește Tigrlul

Dar nu întâlnirile cu vechii sau mai noii prieteni și aclamațiile erau scopul principal al vizitei Reginei la Paris. Marea încercare a Mariei, o constituia întâlnirea pentru care fusese pregătită amănunțit de Ion Brătianu, sau mai degrabă o confruntare, cu însuși Georges Clemenceau, primul ministru al Franței, căruia i se spunea „Tigrlul” și care detesta România. Îl ura pe premierul ei și pacea ei separată. Cu toate acestea, Regina l-a cucerit... Mai mult se spune că în

Georges Clemenceau a spus ulterior ministrului român în Franța: „*O Regină ca a voastră trebuie primită cu toate onorurile militare, cu mareșalul Foch (comandantul suprem al armatelor aliate) în front*”. Președintele Poincare, la rândul său, i-a spus Reginei că atitudinea lui „*Clemenceau față de România s-a schimbat mult de când Maiestatea Voastră v-ați reprezentat țara*”. Chiar și Brătianu a recunoscut că Maria „*a făcut mai mult... în câteva zile... decât făcuse el într-o lună sau șase săptămâni*”.

ZIUA LIMBII ROMÂNE, sărbătoarea unei istorii milenare

Jurnalist
Ionuț CRIVĂȚ

In fiecare an, pe 31 august, sărbătorim Ziua Limbii Române, prilej de bucurie și de aducere aminte a momentelor cruciale ale nașterii unui popor și a unei limbi atât de frumoase. Nichita Stănescu spunea că „*Limba Română este Patria mea*”, iar acum, mai mult decât oricând, acum când în unele zone ale țării se vrea scoasă din manuale, din instituțiile publice, din istoria

unui popor, aceste cuvinte ar trebui memorate. Departe de țară, printre străini, marele savant al Istoriei Religiiilor, Mircea Eliade, făcea unui prieten francez o mărturisire emoționantă, prin profunzime și trăire: „*Pentru mine limba română este limba în care visez*”. Oare câți dintre cei de azi își mai iubesc atât de mult limba maternă așa cum o făceau acești mari români? Vă oferim mai jos câteva din creațiile de suflet ale membrilor caselor de ajutor reciproc ale pensionarilor din cadrul Federației Naționale „OMENIA”, poeme sensibile care sigur vă vor bucura sufletul.

Refren de viață

*Un refren se-nalță parcă dintr-un hău
De la mulți plecații pe la porți străine -
Că ne-a fost mai bine când ne-a fost mai rău,
Și ce rău ne este când ne este bine!*

Universul Eminescu

*Paginile mii, atestă
Geniul lui cât se întinde,
Și nevolnici îl contestă
Pentru că nu-l pot cuprinde!*

GHEORGHE GH. POPESCU
C.A.R.P. “Speranța” Pucioasa (Parada năravurilor)

Scrisoare cătore un înger

*Mi-ai destăinuit un secret:
Ușile de la minte și suflet
Se deschid cu o cheie magică:
Este SCRISUL.*

*Ochii tăi plini de iubire de oameni
Îmi dau energie, speranță și
încredere.
Folosește pictura cuvântului,
Trăirile adunate
Din ploi, zăpezi, vânt și rouă,
Mă inspiră.*

*În inimă a apărut un cireș.
Are flori ușoare ca norul,
Fine ca vâlul.
Lumina din perete
Atrage un fluture.
Mă trezesc la o altă viață,
Îți mulțumesc!*

În inimă a apărut un cireș.

MARIA DIMA
Membră C.A.R.P. Galați
(Armonii de toamnă)

Îmi este dor

*Mi-e dor de anii ce-au trecut,
De casa-n care am crescut,
De mama, de tata, de bunici,
Mi-e dor de lucruri mici.*

*Mi-e dor de munte și răcoare,
Să simt nisipul lângă mare,
S-alerg nebun prin lan de grâu,
Mi-e dor să trec înot un râu.*

*Mi-e dor să sar într-o băltoacă,
Să ies cu prietenii la joacă,
Să stau până târziu afară,
Mi-e dor de zgomotul de vară.*

*Mi-e dor de basme și povești,
Să zbor prin lumile cerești,
Să mă trezesc chiar în ajun,
Mi-e dor să cred în Moș Crăciun.*

*Mi-e dor de tot și n-am regrete,
Nimic n-aș șterge cu-n burete,
Să plec în timp așa... tiptil,
Mi-e dor să fiu din nou copil.*

MARIA CURSARU, consilier
Asociația C.A.R.P. Armonia,
Vălenii de Munte
(Gazeta Armonia)

Regretele anilor

*Cu ocazia zilei mele de naștere
(șaptezeci de ani)*

*Se scutură florile de tei,
Întocmai ca și anii mei
Prefixul meu bate spre șapte,
Trecuți sunt anii, jumătate!*

*Jumătate și mai bine
Voi, v-ați dus ani de la mine
Ați fost și buni și grei
Dar, voi ați fost anii mei!*

*Acum stă și deapănă firul
M-am ales mai mult cu chinul
Mulți, anii i-am trecut cu greu!
Dar eu, îi mulțumesc lui Dumnezeu!*

*Îi mulțumesc de tot ce am trăit
Poate așa mi-a fost hărăzit,
Să colind țara în lung și lat
Să nu fiu un om bogat!*

*Dar bucuria din inima mea
Este poezia ce va rămânea,
Vă las pe o coală curată,
Poeziile mele, de când eram fată!*

AURELIA MUNTEAN
Asociația C.A.R.P. "Speranța"
Hunedoara, cenaclul "Victor Isac"
(Înserare lirică)

Trezește-te, române!

*Trezește-te române, tulnicul răsună,
Coboară moșii la Alba
Eroii se trezesc, roata lui Horia,
Steagul lui lancu iarăși îi unesc!*

*Trezește-te române, tricolorul
s-a înălțat
El cheamă la Unire pentru sângele
vărsat
Pentru cei ce viața aici și-au dat!
Trezește-te române, moșii aici vin iară
Ei poartă o Cruce Sfântă,
aduc și-un tricolor
s-au îmbrăcat de sărbătoare pe plato-
ul românilor!*

*Ardealul, vechii fii îl cheamă,
Tricolorul adie în vânt,
Veniți români de pretutindeni
Aici este Pământul Sfânt!*

*Vă cheamă o Cruce Sfântă,
O biserică din saț,
O bunică și o mamă
Ce după voi a lăcrimat.*

*Veniți români de pretutindeni!
Pământul aici este spălat
De sângele străbunilor
Ce pentru glie au luptat!*

*Vă mai cheamă azi Colindul
Din străbunii ce s-au dus,
Vă cheamă sângele și neamul
Ce pururea nu a apus!*

AURELIA MUNTEAN
Asociația C.A.R.P. "Speranța"
Hunedoara, cenaclul "Victor Isac"
(Înserare lirică)

Lui Eminescu

*Și dintre plopul fără soț,
unul și-apeacă-n ramuri
împovărarea de trecut,
vrând să aducă-n geamuri,*

*tot câte răni va fi având,
de când stă răbdător,
să vină iar poetul sfânt,
să spună de-al său dor.*

*Prin ramuri tânguie un psalt,
căci geamul ei nu mai străluce,
tristețea taie în înalt
și lacrimile cad pe cruce.*

*Mereu tu vii din depărtări
și-aduci din infinit
luceafărul nemuritor,
odor neasemuit!*

*Pe-arcușul cald și nepereche
Ai pus sub lacrimi dor și jale
și-ai adunat poveste veche
în toate versurile tale.*

*Ce dacă și-acum Cătălina
dă nemurirea pe-un sărut?
Privirea ta-nțelege vina
și gându-ți pleacă în trecut.*

*când așteptai numai un semn...
Uitând cumva că vreme trece
și azi aștepti înalt și demn,
Poet nemuritor și rece!...*

LUCIA PĂTRAȘCU
C.A.R.P. "Ana Aslan" Brăila
(Casa Speranței)

Creaiie

*Iar am scris o poezie,
Mi-amintesc noaptea târzie,
Inspiraia-i de la Domnul,
Noaptea iți oprește somnul.*

*Și prin minte iți colindă,
Universul să cuprindă.
Ca prin ceață se ivește o făptură,
E chiar maica mea cea bună.*

*Cutreieri ca o nălucă, idei ce te-nconjoară,
Cristalizate în creier, cândva, odinioară.
Primești semnal că poți a te-angaja în luptă,
Pregătit, călit și te prezinți la țintă.*

*Creaiia e o construcie, bazată pe idei,
Încetișor te-ndeamnă să intri-n ritmul ei.
Apoi vei plămădi o rimă plăcută la auz,
Vei presăra epitete, metafore, aproape la refuz.*

*Începi prin a așeza, cuvinte potrivite,
La tot ce ți-ai propus, de mai-nainte.
Atent mereu la formă și mai ales la conținut,
Încerci a construi cu dibăcie, ce-ai vrut să ai, și n-ai avut.*

*Acum se vede talentul, munca, creaiia propriu-zisă,
E liniște profundă, te rogi la Duh și stai cu mâna-ntinsă.
Coboară din infinit pe-o rază de lumină,
Bucăți de-nțelepciune, așezate pe fruntea ta senină.*

*Iar spre final vei șlefui cu dibăcie,
O nouă operă, ce-ți aparține cu mândrie.
O perioadă scurtă vei sta din nou de veghe,
Pân' la sclipirea unei noi idei, de modă veche.*

IOAN IONESCU
Revista Cenaclului Casei de Ajutor Reciproc
a Pensionarilor Timișoara

Opriți-vă, români!

*Opriți trădarea, dragi români,
Măcar acum, în ceasul de pe urmă
Aduceți-vă aminte că noi am fost stăpâni
Și-acum ajuns-am să viețuim ca într-o turmă.*

*La noi nu se mai prețuiește absolut nimic,
Chiar și pe Eminescu îl denigrăm bezmetici
Vânzându-ne cu totul, până la ultimul pic
Din țara noastră mândră, la străini ajuns-am venetici.*

*Lăsând vatra străbună înstrăinată ca să fie
Până și de oameni sărăciți, plecând la slugărit,
Bătrânii și copiii lăsându-i părăsiți în propria lor glie
Să-și risipească tinerețea și viața ce-au trăit.*

*Rușinea lumii a ajuns acest popor, odată brav,
Când și românii s-au chinuit să-l cucerească,
Râvnit și de habsburgi și de către țarul slav,
De toți a reușit, ca să scăpăm nația românească.*

*Acum, însă, am fost loviți de nemernica trădare
Și ne-am supus, nu prin războaie sau năvăliri străine,
Ci prin semnături și slugărnicii împovărătoare
Să îngrijim bătrânii altor nații mai avute, dar și haine.*

*Lor fiindu-le scârbă să și-i îngrijească pe ai lor
Și-n schimbul unor arginți, ne înjosesc pe noi,
Știind că ne-am trădat ce-aveam mai scump, acest popor,
Tăindu-ne pădurile și munții defrișați lăsându-i goi.*

*Pierzând pe Eminescu, ne-am înstrăinat și râu și ram,
Nimic nemaifiind sfânt, urmând a ne vinde tot,
Acum, când am ajuns să dispărem chiar ca și neam
Nemaiavând țară, nație și patrie, totul părând un complot.*

*Treziți-vă din letargie, oameni buni,
Cât se mai poate, măcar spera, salvarea,
Și nu lăsați onoarea ca să moară, rămasă din străbuni,
Urmașilor să le dăruim iubirea de glie și nu trădarea.*

DĂNILĂ SURULESCU
Revista Cenaclului Casei de Ajutor Reciproc
a Pensionarilor Timișoara

BUNE PRACTICI privind serviciile sociale în Europa

Specialist PR
Gina GEALĂ

Serviciile sociale joacă un rol important la nivelul unei societăți și au drept țintă soluționarea nevoilor sociale cu care se confruntă segmentele de populație dezavantajate sau afectate de diverse fenomene sociale în scopul promovării unei securități sociale. Deși acestea sunt, în majoritatea cazurilor, parte a unui sistem de protecție socială, procesul de furnizare a serviciilor sociale, precum și sistemele din care fac parte, diferă de la o țară la alta. În cele ce urmează vom prezenta câteva exemple de bună practică în oferirea de servicii sociale în Anglia, Danemarca și Finlanda.

Anglia promovează creșterea nivelului de independență a persoanelor în vârstă

În Regatul Unit, asistența socială este finanțată de gu-

vern cu politici determinate de departamentul de sănătate și servicii comandate de administrația locală. Fiecare guvern local are un consiliu cu responsabilități pentru serviciile sociale cărui a fi este încredințată evaluarea necesităților comunității și furnizarea serviciilor necesare. Asemenea țării noastre, și la nivel global, îmbătrânirea populației ridică îngrijorări cu privire la disponibilitatea resurselor financiare și a forței de muncă necesare pentru a-și satisface nevoile.

În zilele noastre, consiliile locale ce oferă servicii sociale nu mai sunt responsabile de supravegherea oferirii de servicii, ci sunt disponibile pentru a fi achiziționate în mod privat de către clienți, utilizând indemnizațiile din partea statului.

Consiliile locale și organizațiile non-profit se află acum în activitatea de supraveghere a furnizării de servicii sociale. A fost dezvoltat și introdus în

” Asemenea țării noastre, și la nivel global, îmbătrânirea populației ridică îngrijorări cu privire la disponibilitatea resurselor financiare și a forței de muncă necesare pentru a-și satisface **”**
nevoile.

sistemul social un program de reabilitare a seniorilor pentru a reuși să crească nivelul de independență a persoanelor în vârstă și a reduce costul serviciilor sociale pe durata vieții persoanei.

Scopul programului este de a crește independența pe termen lung a clienților și de a scădea, în mod corespunzător, nivelul de asistență permanent necesar. Seniorii primesc servicii de reabilitare pentru a învăța să gestioneze activitățile zilnice de viață, toate în contextul îmbătrânirii sănătoase și active.

Serviciile sunt de obicei pe termen scurt, pentru o medie de șase săptămâni și includ motivația, îngrijirea personală și igiena, ajutorul practic (de exemplu, pregătirea meselor), achiziționarea medicamentelor sau reconstruirea încrederii de a merge singuri la cumpărături.

Experiență de peste 30 de ani în servicii sociale

Danemarca și Finlanda prezintă două exemple ale sistemului nordic care împărtășesc elemente comune în furnizarea de servicii sociale.

Politicile care favorizează dezinstituționalizarea au fost populare în cultura locală încă din anii 1980, iar oferirea de servicii s-a axat cu precădere în sprijinirea persoanelor în vârstă, populația cu cele mai mari nevoi. În ciuda acestor asemănări, există diferențe între Danemarca și Finlanda, în special în ceea ce privește furnizarea serviciilor. Danemarca oferă gratuit anumite tipuri de servicii sociale pentru persoanele vulnerabile identificate, în timp ce Finlanda oferă servicii sociale și la cei cu venituri stabile. În al doilea rând, în timp ce Danemarca beneficiază de același tip de prestări de servicii în întreaga țară, variațiile

persistă la nivelul autorităților locale din Finlanda.

În Danemarca, un mare accent a fost pus pe măsurarea și îmbunătățirea calității serviciilor. Programul „Ajutor pentru ajutor” (Hjaelp-til-selvhaelp) este dezvoltat în funcție de nevoile și obiectivele clienților individuali. Fiecare senior are un contract scris formal care specifică obiectivele personale și modul în care furnizorul de servicii și clientul vor lucra pentru a le atinge.

Finlanda s-a concentrat pe conectarea sarcinilor de sănătate și asistență socială prin formarea personalului de asistență socială. Eligibilitatea se extinde la toți vârstnicii și accesul la orice tip de serviciu social se poate face prin solicitare personală sau prin sesizare de către un medic specialist în numele clientului. În termen de șapte zile de la o cerere de serviciu social, sunt evaluate nevoile clientului.

Bolile vârstei a treia -

ADENOMUL DE PROSTATĂ

Doctor Laura Eleni NEDELESCU
Medic specialist geriatrie
și gerontologie

Adenomul și cancerul de prostată reprezintă o problemă foarte importantă de sănătate a bărbatului cu vârsta peste 50 de ani ce trebuie avută în vedere pentru depistare precoce și tratament adecvat la orice control medical de rutină. Prostata

este o glandă de mărimea unei nuci și forma unei castane, situată sub vezica urinară și în contact cu prima porțiune a uretrei, astfel că mărirea sa de volum are repercusiuni importante asupra procesului de micțiune (urinare). Adenomul de prostată reprezintă creșterea în volum a acestei glande ca o evoluție cvasinormală odată cu înaintarea în vârstă. Este cea mai frecventă tumoră benignă a bărbatului de peste 60 de ani.

” *Extractele din plante folosite încă din trecut, se consideră în prezent că nu au efecte curative dovedite științific, așadar pot fi considerate cel mult adjuvante, ele nu vindecă și nu opresc evoluția adenomului de prostată!* **”**

Evoluția adenomului de prostată poate fi la nivel microscopic, fără modificări urinare, sau poate evolua macroscopic, cu creșterea dimensiunilor și volumului prostatei însoțită de manifestări clinice prin comprimarea uretrei. În primele stadii, vezica urinară depune un efort suplimentar și se poate goli complet, ulterior însă, odată cu mărirea volumului prostatei, vezica nu se mai golește complet, rămânând o cantitate de urină neevacuată la fiecare micțiune, denumită reziduu vezical. În consecință, diminuează și jetul urinar (pacientul nu mai urinează la distanță ca înainte de creșterea prostatei), urinările sunt mai frecvente și uneori însoțite de usturime sau jenă dureroasă.

Care sunt semnele adenomului de prostată?

Majoritatea bărbaților peste 50 de ani necesită consult medical dacă prezintă următoarele simptome de urinare supărătoare cum ar fi senzația de disconfort în timpul urinării (disurie), urinări dese în timpul nopții (polachiurie). De asemenea, odată cu evoluția bolii crește frecvența urinărilor nocturne. Alte simptome sunt: jet urinar modificat prin scăderea forței și cu cantitate de urină ce scade progresiv, urgență micțională – necesitatea imperioasă de a merge la toaletă, oboseală fizică și psihică prin somn neodihnit datorită deselor treziri pentru a urina, semne de infecție (urina tulbure, usturimi, febră) datorită stagnării urinii în vezica urinară. După stadiul de evoluție (mărirea

adenomului) simptomele pot fi tulburări moderate ale micțiunii apoi, în faza de stagnare vezicală, dar fără distensie, apar urinări frecvente nocturne, scăderea forței jetului urinar, greutate la inițierea micțiunii și prelungirea timpului de urinare. În stadiul cel mai avansat, de distensie vezicală, se pot adăuga pierderi involuntare de urină și semne generale de insuficiență renală. Complicațiile adenomului de prostată în absența unui tratament corespunzător pot fi foarte grave: retenție acută de urină (glob vezical) reprezintă o urgență, pacientul nu mai poate urina, trebuie montată o sondă urinară, prezența sângelui în urină (hematurie) prin ruptura vaselor de sânge dilatate de la nivelul pereților vezicali, litiiza vezicală, adică formarea de “pietre” în vezica urinară datorită stagnării, dar și în ureter sau rinichi, formare de diverticuli vezicali sau infecții urinare recidivante, trenante, greu de tratat.

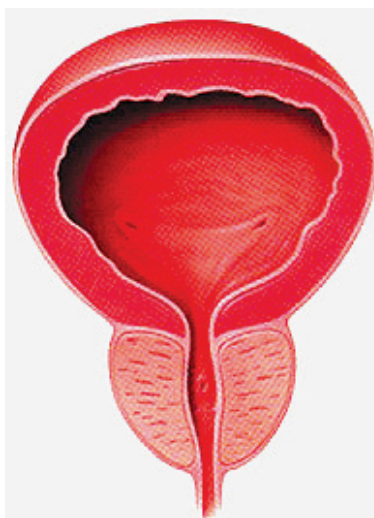
Unde și cum se pune diagnosticul?

Diagnosticul se stabilește în urma controlului clinic și examenului ecografic efectuate de medicii specialiști urologi. La consultul clinic se stabilește forma, dimensiunea, consistența și dacă prostata este dureroasă la palpare. Ecografia stabilește dimensiunile exacte ale glandei și volumul rezidual de urină din vezica urinară, eventualele “pietre” vezicale, diverticuli sau chiar tumori vezicale. Urografia intravenoasă explorează întreg aparatul urinar depistând răsurnetul creșterii în dimensiune a

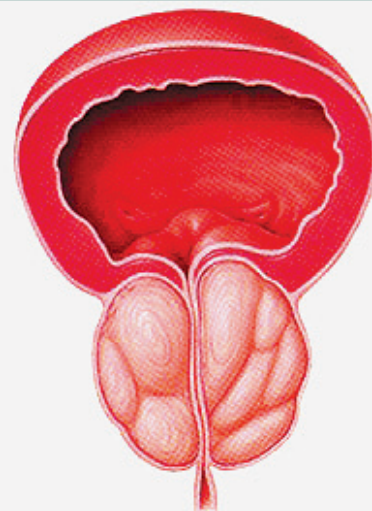
prostatai asupra rinichilor, ureterelor, vezicii urinare. Această investigație este rezervată cazurilor mai complicate. Tratamentul adenomului este inițiat și urmărit de medicul urolog. Poate fi medicamentos sau chirurgical. Există medicamente care pot scădea în dimensiune adenomul și medicamente care îmbunătățesc fluxul urinar prin acțiune asupra mușchilor vezicali. Când posibilitățile medicamentelor sunt depășite sau există suspiciunea degenerării maligne se apează la tratamentul chirurgical. În prezent, există numeroase metode de extirpare a adenomului prin proceduri endoscopice cu intervenții de amploare minimă și recuperare rapidă.

Cancerul de prostată este de obicei o tumoră cu creștere lentă, adeseori fără semne caracteristice până în stadii avansate. Însă, odată ce creșterea tumorii depășește nivelul prostatei și se extinde în zonele învecinate, devine extrem de periculos. Cancerul de prostată în stadiul precoce, limitat doar la prostată, poate fi vindecat, pe când depășirea acestei limite îl transformă în majoritatea cazurilor într-o boală fatală. Cancerul prostatic extins la oase, plămâni sau sistemul limfatic nu poate fi vindecat, dar, deseori, prin tratamentele disponibile, poate fi ținut sub control pentru mulți ani.

Atenție! Nu există semne și simptome de avertizare pentru stadiul precoce al cancerului de prostată! Doar după extinderea în structurile din vecinătate sa pot apărea: urinări frecvente noaptea, dificultăți în

Prostată normală

Prostată mărită

pornirea și oprirea fluxului urinar, jet urinar slab, întrerupt, senzație dureroasă sau arsură în timpul urinării, prezența de sânge în urină. În stadiile avansate ale bolii pot apărea: durere surdă, profundă, amorțea la nivelul bazinului, regiunii lombare, partea superioară a coapselor, scăderea în greutate și diminuarea poftei de mâncare, oboseală, greață și vărsături. Iată de ce este foarte importantă prezentarea la medicul urolog de la instalarea primelor modificări urinare, pentru un diagnostic precoce și exact al afecțiunii prostatei. Suspiciunea de cancer de prostată se stabilește prin controlul clinic la care se poate detecta o prostată dură, cu noduli, dureroasă la palpare, în asociere obligatorie și cu dozarea PSA și free-PSA din sânge. Diagnosticul de certitudine se pune numai prin biopsie, iar tratamentul în stadiul precoce de cancer de prostată poate fi chirurgical, cu extirparea în totalitate a glandei, asociat, după caz, cu radioterapie. Tratamentul hormonal este rezervat de obicei pacienților vârstnici și cu forme avansate de boală.

Analiza definitorie

*Cea mai importantă analiză este, însă, efectuată din sânge și se numește **PSA (prostatic specific antigen)** și fracțiunea free-PSA care stabilește destul de precis diferența dintre caracterul benign sau malign al degenerării țesutului prostatic, prin evidențierea posibilă a cancerului de prostată din fază timpurie.*

ATENȚIE

la escrocheriile din ușă în ușă

Vânzările din ușă în ușă pot promova servicii de întreținere precum: dezinsecție, reparații în casă, grădinărit și chiar servicii referitoare la utilități, de ex. electricitate și telefonie. Multe companii legitime vând produse din ușă în ușă, însă această abordare este folosită și de către escroci.

LA CE SĂ FIM ATENȚI!

Escrocheriile din ușă în ușă implică promovarea de produse și servicii ce nu sunt livrate sau sunt de o calitate foarte proastă. Nu veți obține, din partea unui escroc, calitate pentru banii cheltuiți și puteți să vă treziți cu o notă de plată pentru servicii pe care nu le-ați dorit sau cu privire la care nu v-ați dat acordul. Uneori escrocii pretind că efectuează un sondaj de opinie astfel încât să poată obține datele dumneavoastră sau să își ascundă scopul de a vinde produse până ce reușesc să vorbească pentru un timp cu voi. Mai grav este faptul că scopul adevărat al unui vânzător din ușă în ușă s-ar putea să fie plănuirea unei spargerii ulterioare în locuința dumneavoastră. În mod normal, vânzătorii din ușă în ușă vin neinvitați, uneori pur și simplu apărând la ușa dumneavoastră. Vânzătorii din ușă în ușă nu sunt mușafiri în casa dumneavoastră - scopul acestora este de vă convinge să le cumpărați produsele și aceștia trebuie să plece dacă îi rugați acest lucru. Chiar și în cazul companiilor și produselor autentice, operatori fără scrupule pot acționa ilegal în detrimentul altor persoane. Există legi

specifice cu privire la vânzările din ușă în ușă, inclusiv privind acordarea unei perioade de așteptare - în timpul căreia vă puteți răzgândi și solicita banii înapoi. Dacă sunteți interesat de oferta vânzătorului din ușă în ușă, interesați-vă de compania pe care o reprezintă și de ceea ce are de oferit. Nu uitați să faceți cumpărături și din alte locuri pentru a cunoaște care sunt prețurile astfel încât să obțineți o ofertă bună.

REȚINEȚI!

Dacă cineva se prezintă la ușa dumneavoastră, solicitați-i să se identifice. Nu sunteți nevoit să le permiteți să intre și respectivii comercianți trebuie să plece dacă le cereți acest lucru.

GÂNDIȚI-VĂ!

Nu acceptați niciodată o ofertă care implică o sumă considerabilă de bani, timp și angajament. Solicitați sfaturi avizate, mai întâi.

InfoCons (www.infocons.ro) - Asociație Națională de Protecția Consumatorilor, unica organizație din România cu drepturi depline în Consumers International, este o asociație de consumatori neguvernamentală, apolitică, reprezentativă, de drept privat, fără scop lucrativ, cu patrimoniu distinct și indivizibil, independentă, întemeiată pe principii democratice, ce apără drepturile consumatorilor - membră fondatoare a Federației Asociațiilor de Consumatori.

Răspundem întrebărilor dumneavoastră

Aplicarea Legii nr. 151/2015 privind insolvența persoanelor fizice (falimentul personal) a fost amânată din nou din cauza lipsei instituțiilor care să o aplice.

D.M., Vaslui - Din lege, pentru membrii debitori ai caselor de ajutor reciproc ale pensionarilor se pot aplica prevederile capitolului VI, procedura simplificată de insolvență care la art. 65 prevede condițiile cumulative ce trebuie îndeplinite de către debitor, și anume:

- a) cuantumul total al obligațiilor sale este de cel mult 10 salarii minime pe economie;
- b) nu are bunuri sau venituri urmăribile;
- c) are peste vârsta standard de pensionare sau și-a pierdut total sau cel puțin jumătate din capacitatea de muncă.

Procedura simplificată prevede de asemenea modul în care debitorul depune cererea la comisia de insolvență și modul de soluționare de către instanță.

Importante pentru creditor sunt efectele ad-miterii cererii prevăzute la art. 68, și anume:

(1) De la data rămânerii definitive a sentinței, potrivit art. 67, alin. (2) și (3) se suspendă de drept toate măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra patrimoniului debitorului;

(2) Nu sunt supuse suspendării de drept prevăzute la alin. (1) măsurile de executare silită îndreptate împotriva codebitorilor și/sau terților garanți;

(3) De la data rămânerii definitive a sentinței este suspendată de drept, în privința debitorului, curgerea dobânzilor, penalităților, majorărilor de întârziere, precum și a oricăror altor asemenea accesorii ale obligației de plată;

(4) De asemenea, se suspendă prescripția dreptului creditorilor de a cere executarea silită a creanțelor acestora împotriva debitorului.

Dar, derularea procedurii, prevăzută la art. 69 impune debitorului pe o durată de 3 ani, următoarele obligații:

- a) să plătească creanțele curente, pe măsură ce devin scadente;
- b) să nu contracteze noi împrumuturi;
- c) să furnizeze, anual, comisiei de insolvență o informare cu privire la situația sa patrimonială;
- d) să informeze, anual, comisia de insolvență cu privire la obținerea oricăror venituri suplimentare de peste ½ din salariul minim pe economie...;
- e) să informeze comisia de insolvență cu privire la dobândirea cu orice titlu de bunuri și servicii a căror valoare depășește salariul minim pe economie.

Deși, procedura este simplificată pentru mulți dintre membrii debitori ai caselor de ajutor reciproc ale pensionarilor este greu de îndeplinit și este necesar să fie ajutați după intrarea în vigoare a legii să opteze pentru rezolvarea amiabilă a situației.

Registrele publice de evidență electronică.

M.N., Suceava – Contractele de împrumut ale caselor de ajutor reciproc ale pensionarilor, nu fac obiectul înscrierii în registrele publice. Acestea nu fac parte din categoria înscrisurilor sub semnătură privată reglementate de art. 641 din Codul de Procedură Civilă așa cum a fost modificat și completat de OUG nr. 1/2016.

Contractele de împrumut ale C.A.R.P.-urilor sunt titluri executorii conform Legii nr. 540/2002 și Legii nr. 93/2009.

În Codul de Procedură Civilă sunt reglementate de art. 638 "alte titluri executorii" și nu pot fi puse în discuție prin modificările aduse prin OUG nr. 1/2016 și Legea nr. 17/2017 de aplicare a acestora.

REDECȚIA

De la C.A.R.P.-uri adunate

Jurnalist Ionuț CRIVĂȚ

Activitatea Caselor de Ajutor Reciproc ale Pensionarilor și a asociațiilor neguvernamentale este bogată și mereu dedicată celor pe care îi reprezintă, respectiv persoanelor vârstnice. Acest aspect reiese și din revistele pe care acestea le editează și pe care le primim cu mare bucurie la redacție. Și nu sunt puține, drept pentru care le mulțumim și vom încerca să le prezentăm în numerele revistei noastre. Astfel, continuăm și de data aceasta cu prezentarea revistelor și buletinelor, monografiilor publicate de casele de ajutor reciproc ale pensionarilor, membre ale Federației Naționale „OMENIA” a C.A.R.P.-urilor din România.

Vălenii de Munte. Aceste excursii de 2, 3, și 4 zile acoperă aproape toate regiunile istorice ale țării, precum Maramureș, Bucovina, Transilvania, Banat - Orșova, Oltenia, Muntenia, dar și croazieră pe Dunăre. Editorialul semnat de domnul președinte al C.A.R.P. Vălenii de Munte, Constantin Săvulescu, se concentrează pe tema serviciilor sociale și importanța lor în asigurarea calității vieții persoanelor vârstnice. Publicația are un sumar variat, cuprinzând de la rețete și leacuri din plante, care vin în sprijinul generației de vârstă a treia, poezie, informații captivante reunite sub grupajul „Știați că”, articole – pamflet și până la prezentarea pe larg a succursalelor Vărbilău, Podenii Noi, Dumbrăvești, Drajna de Sus ale C.A.R.P. Vălenii de Munte, cu activitățile și realizările importante.

care, așa cum ne-a obișnuit, ne întâmpină cu subiecte de interes din bogata activitate a asociației. Subiectul central, și care este dezbătut pe larg, îl constituie adunarea generală a asociației, care a avut loc la finele lui martie și care a reliefat succesul pregnant al activității de incluziune financiară a membrilor acestui C.A.R.P. În cifre și date exacte ne este prezentat de către domnul președinte Ilie Dudulea bilanțul financiar, un bilanț cu realizări record, cu creșteri la împrumuturi și la numărul de membri înscriși. Din cuprins ne mai atrag atenția și teme precum: Dialoguri lirice la Dunăre; EMINESCIANA – Manifestare spirituală consacrată Luceafărului poeziei românești; Prezențe brăilene la Târgul de Carte Librex, Iași; Din creațiile membrilor Cenaclului „Casa Speranței”; Apariții editoriale și lansări de carte; grupaj de sport, rubrica „Să râdem cu epigramaști” etc., un sumar consistent și bogat ilustrat. De asemenea, o atenție deosebită

De la Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor Vălenii de Munte – Prahova primim întodeauna, cu mare plăcere, „GAZETA ARMONIA”. În număr estival, nr. 6/iunie 2017, suntem purtați, ca într-o călătorie imaginară, ca turiști, prin cele mai frumoase locuri și peisaje din România. Și asta nu este tot: călătoria poate deveni realitate pentru că, în paginile ziarului, ne sunt prezentate toate aceste trasee captivante și graficul excursiilor organizate de C.A.R.P.

Tot pe luna iunie am primit la redacție și revista trimestrială „CASA SPERANȚEI” nr. 2, editată de Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Ana Aslan” Brăila

este dată Consiliului Național al Federației Naționale „OMENIA”, între realizări și priorități, oportunitate pentru reprezentanții C.A.R.P.-urilor de a face schimb de experiență, de a-și comunica mai bine problemele cu care se confruntă la nivel local, dar și soluțiile propuse.

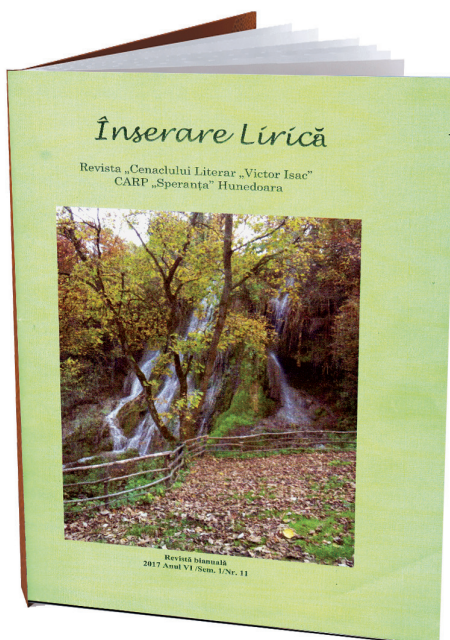
Sărbătorim și noi alături de **Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor Cugir** cei 50 de ani de „Solidaritate” cu vârstnicii, cu problemele și nevoile lor. Cu acest prilej, colegiul de redacție al revis-

tei C.A.R.P. „Solidaritatea” Cugir, condus de domnul Vistian Blaga, vă prezintă acest număr aniversar care debutează cu prezentarea unui scurt istoric al acestei prestigioase asociații, care a luat ființă acum jumătate de secol. La ceas aniversar, mesaje de felicitare și gânduri bune vin din partea președintelui Federației Naționale „OMENIA”, domnul Gheorghe Chioaru, a prefectului județului Alba, doamna Maria Albu, a primarului orașului Cugir, domnul Adrian Teban. “Echipa C.A.R.P. Cugir s-a implicat în acțiuni importante la nivelul comunității locale și județene, și-a însușit inițiative, care au urmat drumul spre susținerea acțiunilor sociale, fiind un

pilon de bază în protecția persoanelor vârstnice” mărturisește președintele Federației în mesajul de felicitare. De asemenea, putem citi în paginile revistei și un interviu cu domnul Vistian Blaga, președintele asociației, un punct de reflecție asupra importanței acestei asociații în viața orașului, a activității și realizărilor, asupra provocărilor și soluțiilor viitoare. Din paginile publicației aflăm amănunte interesante privind colaborarea fructuoasă între Casa Județeană de Pensii Alba și C.A.R.P. Cugir, analize și articole de opinie și poziție, precum: Pensionarii de azi sunt cei care au construit România; Gânduri despre C.A.R.P. Cugir, la ceas aniversar; Inițiativa „Bunicii C.A.R.P. Cugir”.

Suntem deja familiarizați cu revista bilunară „**ÎNSERARE LIRICĂ**”, publicația Cenaclului Literar „Victor Isac” a C.A.R.P. „Speranța” Hunedoara, aflată la numărul 11, al cărei sumar bogat îl prezentăm în fiecare număr al revistei „OMENIA”. Revista, al cărei președinte fondator este domnul Ovidiu Viorel Morariu, are o tematică preponderent culturală din al cărei cuprins spicuim:

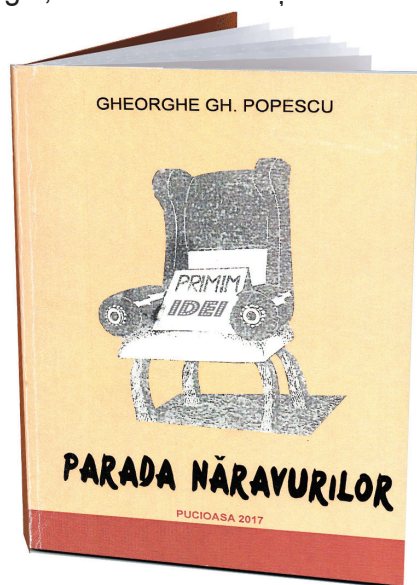

Lungul drum al Unirii Românilor; George Coșbuc, suflet în sufletul neamului românesc, două articole emoționante al căror autor este doamna Victoria Stoian; Interviuri cu personalități hunedorene marcante; cronică de carte; proză; cunoscuta rubrică „Tinere condeie”; poezie; rubrica de „Spiritualitate și credință”, un interesant periplu prin istoria orașului – Gara din Hunedoara. Le dorim colegilor noștri de Federație și în ale scrisului cât mai multe numere la fel de frumoase și captivante.

Asociația C.A.R.P. Galați, vine cu un număr special al Armoniilor de Toamnă, dedicat împlinirii a 110 ani de la fondarea acesteia (1907-2017). O istorie care a început acum peste un secol, cu câțiva membri, a ajuns acum să numere peste 53.360 de membri. „Nu se poate spune că drumul parcurs a fost ușor, dimpotrivă, a fost și presărat cu probleme, crize, evenimente neplăcute, regimuri sociale diferite (...), fapte care au impus adaptarea și soluții la problemele ivite. Prin astfel de examene trecute, prin învățare, ambiție și dorință de bine, s-a asigurat o dezvoltare permanentă”, notează în editori-

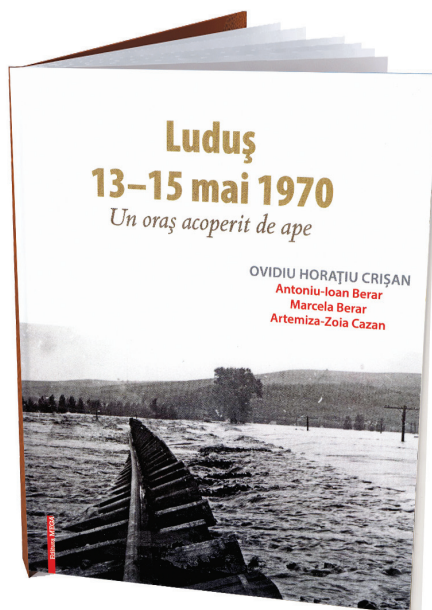
alul revistei domnul președinte al C.A.R.P. Galați, Ion Lucian Mehedinți. Fiind un număr omagial, ne sunt prezentate câteva pagini din istoria acestei asociații, facem cunoștință cu cei care de-a lungul anilor au fost președinți și află evoluția înscrierilor de noi membri din 1979 și până în 2016. Aflăm, totodată, de ce servicii socio-medice, excursii, etc., beneficiazi dacă te înscrii la C.A.R.P. Galați. Urăm și noi prietenilor de la C.A.R.P. multă sănătate și viață lungă acestei instituții de prestigiu, emblemă a Galațiului.

Recent a văzut lumina tiparului, la Pucioasa, volumul de epigrame „**PARADA NĂRAVURILOR**”, sub semnătura domnului Gheorghe Gh. Popescu, apărut cu sprijinul prețios al domnului Dragomir Diaconescu, președintele Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Speranța” Pucioasa, jud. Dâmbovița. Autorul vorbește în prefața volumului despre dificultățile pe care le întâmpină un scriitor (domnia sa având tipărite peste 16 cărți) în apariția unei cărți, dificultăți, în general, financiare. Și, dacă n-ar exista oamenii și asociații sufletești cum este C.A.R.P. Pucioasa, prieteni ai celor cu talent scriito-

ricesc, aceste bijuterii literare nu ar vedea lumina tiparului și poate nici în atât de multe exemplare. De asemenea, domnul Gheorghe Gh. Popescu este, cu creațiile domniei sale, o prezență constantă în paginile unor publicații precum „*Jurnalul de Dâmbovița*”, „*Flacăra lui Adrian Păunescu*” sau revista „*Epigrama*”.

Tot o apariție editorială notabilă prin importanța istorică și de documentare este lucrarea „**LUDUȘ, 13-15 MAI 1970 – UN ORAȘ ACOPERIT DE APE**”, apărută la Editura Mega, Cluj Napoca, și semnată de domnul Ovidiu Horațiu Crișan, președintele Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor Luduș, în colaborare cu Antoniu-Ioan și Marcela Berar, Artemiza-Zoia Cazan, ilustrată cu fotografii-document din arhiva personală a autorului și a Primăriei Luduș. „*Apa «ca un bivol negru», a produs pagube enorme și la Luduș. Un tânăr șef de serviciu de la Întreprinderea de Gospodărie Comunală și Locativă de atunci, pe numele său Ovidiu Horațiu Crișan, a avut inspirația să înregistreze pe peliculă fotografică sute de imagini ale dezastrului*”, aflăm din prezentarea

făcută de ziaristul Mircea Gheborean de la „*Cuvântul Liber*” din Luduș cu prilejul lansării lucrării. Aceasta este geneza cărții care, iată, s-a născut și stă mărturie generațiilor viitoare. O carte document, în care imaginile vorbesc de la sine.

Am primit la redacție „**BULETINUL INFORMATIV**” pe semestrul I/2017 al Asociației Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor “Speranță și Omene” Moinești – Bacău. Sumarul bogat al buletinului este axat pe activitățile pe care această asociație le desfășoară, pe sursele și propunerile pentru îmbunătățirea acestora, experiența proprie și cea externă, statutul, regulamentele completate cu dispozițiunile legale apărute, dar și cu propunerile membrilor asociației, aprobate de Adunarea Generală a Reprezentanților. Dezideratele conducerii asociației ne sunt prezentate în paginile publicației. Acest buletin este extrem de util, din punct de vedere informativ, pentru membrii asociației. Publicația se încheie cu un moment poetic de suflet, un omagiu adresat de domnul președinte Anton Albu, membrilor asociației.

- E lipsit de omenie să nu întinzi o mână de ajutor celui căzut. În rest, lasă destinul să decidă cum i-o fi pe plac.
- Imitatorul nu se compară niciodată cu modelul. Copia este întotdeauna inferioară originalului. (*Seneca cel Bătrân*)
- Sufletele nu mor. Părăsindu-și locul fostei existențe, ele trăiesc în alte locuri în care sunt adăpostite.
- Tindem mereu către cele interzise și ne dorim cele nepermise.
- Câtă vreme ești fericit, ai mulți prieteni; când vremurile devin tulburi, rămâi fără nici unul.
- Munciți câtă vreme vă permit puterile și anii. (*Ovidiu*)
- Prostia este atât de mare că este imposibil s-o cercetezi până la capăt, în ea nu se naște niciun erou, ea absoarbe orice în chip irevocabil.
- Prietenia între doi sfinți face mai mult rău decât dușmănia sinceră dintre zece răufăcători.
- Există bucurii în fiecare formă de creație: ideea este să știi să culegi binele acolo unde îl găsești.
- Ignoranța este mama tuturor crimelor. O crimă înseamnă, întâi de toate, lipsa de rațiune. (*Honore de Balzac*)
- Biruințele dobândite cu ușurință au puțină valoare. Ne putem mândri numai cu acelea care sunt un rezultat al unei lupte grele.
- Nu există un câștigător mai puternic decât cel care a reușit să se învingă pe sine însuși. (*Henry Ward Beecher*)
- Cartea este viața timpului nostru, de ea au nevoie toți, și cei bătrâni, și cei mici.
- Dintre toți criticii mai de seamă, cel mai genial și infailibil este timpul.
- Noi interogăm trecutul pentru ca acesta să ne explice prezentul și să ne ajute să înțelegem viitorul. (*Vissarion Grigorievici Belinski*)
- Oamenii remarcabili cultivă iubirea în sine și doar un suflet mărunț întreține spiritul urii.
- Succesul personal în viață este dat de păstrarea prieteniei, a încrederii și a respectului din partea aproapelui nostru. (*Taliaffero Washington Booker*)
- Dumnezeu nu poate schimba trecutul, dar istoricii pot. Și, probabil, tocmai pentru faptul că ei oferă acest serviciu, Dumnezeu le rabdă existența.
- Viața este un solo de vioară în public, doar că înveți să cânti direct în timpul concertului.
- Dacă-ți urmezi mintea până destul de departe, cu siguranță veți ajunge la consecințe contrare rațiunii. (*Samuel Butler*)
- Arta îmbătrânirii constă în a fi o replică la adresa celor tineri, dar nu un obstacol, un învățător, și nu un rival, înțelegător, și nu indiferent.
- Nu vă străduiți să transformați educația într-un șir de plăceri. Doar efortul va da puterea necesară minții.
- Bătrânețea nu își uită delicata experiență și-i place să dea sfaturi bune, fiindcă nu poate da exemple rele. (*Andre Maurois*)
- În fiecare clipă a vieții noastre trebuie să ne străduim să căutăm nu aceea ce ne îndepărtează de alți oameni, ci ceea ce avem în comun.
- Activitatea este un lucru măreț. Dacă oamenii vor face cu încredere ceea ce trebuie, vor ajunge, în cele din urmă, să le placă ceea ce fac. (*John Ruskin*)

Omenia TV

o voce a pensionarilor din România

Aflată în al șaptelea an, Omenia TV redă vocea pensionarilor din România. Singura platformă online a organizațiilor de pensionari, Omenia TV este un spațiu al schimburilor de experiență și al exemplelor care pot replica bunele practici în casele de ajutor reciproc ale pensionarilor, și în același timp în alte asociații ale pensionarilor.

Platforma online Omenia TV susținută financiar de Asociația C.A.R.P. "OMENIA" București, a apărut din nevoia organizațiilor membre ale Federației Naționale "OMENIA" a C.A.R.P.-urilor din România de a fi în contact cu proiectele și strategiile Federației, de a învăța și colabora în spiritul ajutorului reciproc de la celelalte organizații, de a fi transparente în relația cu membrii, autoritățile centrale și locale, cu sponsorii.

Vă invităm să explorați bunele practici în casele de ajutor reciproc ale pensionarilor!

Pentru a viziona postul de televiziune online OMENIA TV puteți accesa motorul de căutare www.google.ro, dar și site-ul Federației Naționale "OMENIA" care vă vor direcționa către postul TV. De asemenea, puteți căuta simplu www.omeniatv.ro.

Președinte de onoare
Ing. Gheorghe CHIOARU

Director
Ec. Giorgică BĂDĂRĂU
tel. 0752.001.404

Redactor șef adjunct
Ec. Cicerone OLIVO
tel. 0752.001.405

Secretar de redacție
Ionuț CRIVĂȚ
tel. 0736.368.692

Redactor
Ing. Vasilică FĂLCUȚĂ
tel. 0752.001.406

Redactor
Dr. Laura-Eleni NEDELESCU

Redactor, corector,
Sociolog
Ionuț ARDELEANU
tel. 0752.001.437

Redactor
Milena TOMESCU

Redactor
Dr. în istorie
Ana Ioana IRICIUC

Redactor, Tehnoredactor
Irina ANDREI

NORME DE COLABORARE

Cititorii pot trimite pe adresa redacției texte și fotografii care se încadrează în tematica revistei. Răspunderea juridică pentru conținutul articolelor aparține în exclusivitate autorilor, conform art. 206 CP. Informațiile referitoare la geografia și istoria zonelor în care se află sediile asociațiilor C.A.R.P. au fost preluate de pe enciclopedii online.

Revista poate fi citită și online pe
www.fn-omenia.ro

CONTACT COLEGIUL DE REDACȚIE

**București, Sector 5,
Str. Amurgului 53, cp 051983
E-mail: fn.omenia@yahoo.com
E-mail: secretariat@fn-omenia.ro
tel/fax: 021-456-3699**

COPYRIGHT:

Este autorizată orice reproducere,
cu condiția specificării sursei.

Membră

a Platformei

Europene AGE

Federația Națională “OMENIA” a Caselor de Ajutor Reciproc ale Pensionarilor din România

2016

RAPORT ANUAL

E-mail: fn.omenia@yahoo.com

E-mail: secretariat@fn-omenia.ro

Website: www.fn-omenia.ro

www.omeniatv.ro

Tel/fax: 021-423.17.49; 021-456.36.99

Mobil: 0752.001.404; 0752.001.406

ISSN - 2065 - 9989

Tipărit la S.C. DOROTEA PRODCOM S.R.L.

Tipografie tel: 0744.536.449

E-mail: dorotea_print@yahoo.com